Finidrak

4/2022

Stejně ladně a elegantně jako se „vtáčik“pohybuje za letu, tak stejně může působit i kniha

Poloplátěná vazba doplněná vkusnou ražbou ve spojení s grafikou na titulní straně?

Krása, kterou bude chtít mít každý vášnivý ornitolog **ve své sbírce!**

FINIDR.cz

obsah

aktuálně

4 Otázky na tělo pro majitele
8 Prezes w ogniu pytań

rozhovor

12 Mít kolem sebe dobré lidi

z tiskárny

16 Odborný výcvik tiskařů
Zlaté knihy
17 Strategie
18 Frankfurtský knižní veletrh
19 Strategia
20 Strategy
21 Bibliotéka knižní veletrh na Slovensku
22 3 350 nových stromů pro Beskydy
24 FINIDR - Trvale rosteme 2004–2008
26 FINIDR - Wciąż rośniemy 2004–2008
28 Jak to vidím já
29 Setkání Klubu Velkých Srdcařů FINIDRu
30 Benefity shrnutí
32 Podporujeme s radostí
33 Mikuláš

o nás

34 Jak je neznáme - RUCE V HLÍNĚ
35 Jak jste spokojeni
36 Strom života FINIDRu...

tudy z nudy

38 Od vína k čaji

na konec

39 Recept
40 Malovaná výzva

příloha

Nový kvíz a výhodnocení z minula

Foto na obálce:
Lenka Hlisnikovská, *personální specialista*
Více se dočtete v rozhovoru na str. 12
Autor snímku: Lukáš Duspiva

Vážení kolegové,

opět se přiblížil konec roku a nastal čas na jeho zhodnocení a zároveň přípravu plánů na následující období. Letošní rok byl úplně jiný, jiný než všechny předešlé. Byl to rok velmi náročný, ale pro nás také velmi úspěšný. Obavy našich zákazníků, plynoucí především z nedostatku materiálu pro výrobu, způsobil velký nárůst zakázek v prvním pololetí. Naopak druhá polovina roku se nesla spíše v duchu velké opatrnosti a obav, co způsobí inflace a zdražování po celé Evropě. Jaký vliv bude mít tato situace na prodej knih, uvidíme především na konci roku.

Velká nejistota se dotýká většiny oborů a obavy z možného snížení prodeje svých výrobků vyjadřuje většina firem. I přes tyto okolnosti se nám, především díky společné práci všech Finidráků, podařilo dosáhnout největšího ročního růstu v historii tiskárny. Naši zákazníci jsou s námi spokojeni, důvěřují nám a také na nás spoléhají. Toto je naše konkurenční výhoda, ve které nesmíme polevit. Naopak se musíme dále zlepšovat. Věřím, že se nám to podaří a tuto důvěru si udržíme i v roce 2023, kde budeme dále pracovat na zlepšení většiny procesů. Máme připravené kroky na zlepšení kvality, výkonnosti, ale také prevence, bezpečnosti práce a požární ochrany. Všechny tyto kroky musí vést především k posílení povědomí našich zákazníků o FINIDRu, jakožto spolehlivém partnerovi a dodavateli.

Výroba knihy je krásná, ale zároveň nesmírně náročná, to si ve FINIDRu uvědomujeme asi všichni. Máme před sebou zřejmě dva roky, které nebudou jednoduché. Bude to období, kdy především opatrnost, střídmost a hledání úspor bude prioritou pro každého z nás. Prostě chceme a musíme být zodpovědní. V této době nelze opravdu čekat na zázrak.

Vážení kolegové, velmi si vážím spolupráce v letošním roce a těším se na pokračování v roce 2023. Přeji vám a vašim blízkým zasloužený odpočinek a krásné Vánoce. Mnoho zdraví a štěstí a samozřejmě všechno nejlepší v novém roce.

Váš Jarek Drahoš

Firemní zpravodaj společnosti **FINIDR, s. r. o.**
Vaše připomínky a náměty nám můžete zasílat na **redakce@finidr.cz**.
Redakce: Jaroslav Drahoš, Maryla Adamčíková, Kateřina Misiarzová, Lenka Ďurišová, Kristýna Wasylkiwová
Grafika a sazba: Lukáš Duspiva, Renáta Andrlová
Překlady do polštiny: Izabela Cziommer
Tisk a vazba: FINIDR, s. r. o., Lípová 1965, 737 01 Český Těšín, **www.finidr.cz**

Články, ve kterých jsou důležité instrukce pro zaměstnance, jsou ve dvojjazyčné verzi, ostatní jsou v češtině.
Artykuły z ważnymi instrukcjami dla pracowników są w wersji dwujęzycznej, pozostałe są w języku czeskim.

Product footprint
CO_2 Neutral
PBN-CFMCP-015258
www.preferredbynature.org

FSC www.fsc.org
MIX
Papír z odpovědných zdrojů
FSC® C014138

Text: Jaroslav Drahoš

Otázky na tělo pro majitele

Majitele FINDIRu, Jaroslava Drahoše, potkáváme v naší tiskárně na denní bázi. Někteří z nás s ním pracuji více a častěji, někteří možná méně, ale přesto všichni víme, že tím nejvyšším mužem je tady právě on. Spousta lidí ho zná velmi dobře, protože s ním spolupracuji již dlouhá léta, a přesto jsou věci, které o něm neví. Následující otázky jsou důkazem, že se ho můžeme zeptat na cokoliv, co nás zajímá, jak z jeho pracovního, tak také z osobního života. Proto jsme se rozhodli v posledním vydání letošního Finidraku zařadit tuto speciální kapitolu, kde pan Drahoš velmi ochotně a upřímně odpovídá na některé z vašich dotazů.

Foto: Lukáš Dusgiva

Co vám v tomto roce udělalo největší radost?

Jednoznačně je to pro mě úspěšné zvládnutí loňského, a především letošního roku. Obavy a strach, které nastartoval covid v březnu roku 2020, se následně velmi rychle přelily do problémů v celé světové ekonomice. Nespolehlivost dodávek materiálů se během krátké chvilky přeměnil v nedostatek materiálů a jeho následné zdražení. My jsme v této velmi složité době zvládli tyto problémy a zároveň jsme dovedli každý rok růst o více jak 30 %. Klobouk dolů před celým týmem Finidráků, všem moc děkuji.

Velkou radost mi ale také udělalo začlenění Finidru B (bývalá TT) do naší organizace. Zvládli jsme to. Občas to sice skřípalo, kdy nastavení všech procesů, organizace a propojení obou provozů, nebylo vůbec jednoduché. Děkuji všem, kdo se na tomto propojení podíleli. Zároveň také můj velký obdiv patří všem kolegům, kteří dříve v bývalých TT pracovali. Pro většinu z nich to nebyla jednoduchá doba, ale zvládli to na jedničku.

Co vám v poslední době naopak energii vzalo?

Nenazval bych to, že mi to energii vzalo, ale spíše energii dlouhodobě bere. Je to především stávající situace v Evropě. Zdražování a vysoká inflace, která toto zdražování provází. Hlavním úkolem státu je zajištění bezpečnosti a vytvoření stabilního prostředí pro život občanů. Strategie státu, pokud nějakou strategii náš stát vůbec má, je ale špatná, a vede ke stále zvyšujícímu se plýtvání a enormnímu zadlužování. Zároveň vede ke stále zvyšujícímu se přerozdělování, které znevýhodňuje a demotivuje lidi, kteří se snaží mít osud ve svých rukou, chovají se zodpovědně vůči sobě, své rodině a svému okolí.

Jak vidíte příští rok a nejbližší budoucnost?

Příští rok vyhlížím s docela velkými obavami, zároveň jsem mírný optimista. Nyní se nacházíme ve velmi složité době, kterou jsme za posledních 33 let asi nezažili. To, co zřejmě přijde v následujících dvou letech, nebude vůbec lehké pro firmu a ani pro kohokoliv z nás. Vysoké náklady na život, problémy s nedostatkem energií a tím i jejich vysoká cena, budou určitě i v příštích letech pokračovat. Bude to mít vliv na ekonomiku, řada podniků se ocitne v nesnázích, zřejmě i řada z nich ukončí svou činnost. Předpokládám, že dojde k poklesu poptávky po všech výrobcích, a tedy zřejmě i po knihách. Nejsou to sice vůbec růžové vyhlídky, na druhou stranu se nám v posledních dvou letech dařilo, udělali jsme společně spoustu dobré práce, máme spoustu spokojených zákazníků. Asi dojde i u nás k poklesu tržeb, a tedy počtu vyrobených zakázek. Věřím však, že tento pokles nebude kritický a neohrozí naši tiskárnu. Pokud se nám dále bude dařit zefektivňovat procesy, zlepšovat kvalitu a rozšiřovat řady spokojených zákazníků, není důvod k obavám. Zvládli jsme předešlé krize, zvládneme i tuto. Až krize pomine, věřím, že po ní budeme zase o něco silnější, výkonnější a připraveni na další výzvy, které na nás budou čekat.

Věříte, že lidé v dohledné době (5 – 10 let) budou stále nakupovat tištěnou knihu? Nebude stále větší procento, zejména mladší generace, preferovat e-knihy?

Tiskárnu jsme založili v roce 1994. Vznikla na zelené louce, úplně od nuly. Nejdříve jsme měli pronajatou jednu kancelář a v ní tři stoly a židle, které byly značně použité a otlučené. Již v této době jsem měl spoustu dotazů na budoucnost tištěné knihy a našlo se spoustu lidí, kteří velmi pochybovali o tom, zda má to, co děláme, smysl. Když vstoupila na trh elektronická kniha, tyto dotazy se objevily znovu. Ohrožení klasické tištěné knihy opět nenastalo, nakladatelé stále velkou část nákladů na propagaci věnují na podporu prodeje klasické knihy, protože je hlavním zdrojem jejich příjmů. Elektronická kniha si samozřejmě také našla své místo u zákazníků, a to je určitě dobře.

Teď trošku pod kůži...

Vím, že rád a dobře vaříte. Co byste uvařil svým nejlepším přátelům?

Vařím opravdu rád a možná i dobře, ale to musí především posoudit jiní. Přátelům se snažím vždy uvařit něco, co se trefí do jejich chutí a zároveň je přitom pokud možno ještě příjemně překvapit. Mám rád italskou, orientální a asijskou kuchyni. Nemám pro vaření příliš omezení. Někdy uvařím ossobuko, někdy zase rybí polévku bujabézu nebo halászlé. Velmi často dělám paellu nebo italské rizotto. Mnohokrát jsou to ale „pouze“ jednoduché bramborové placky se škvarkami či smetanou. Po těch se mohu utlouct.

Žijete proto, abyste jedl nebo jíte, abyste žil?

„Nežijeme, abychom jedli, ale jíme, abychom žili“ – to je citát jednoho z nejznámějších filosofů antického Řecka - Sokrata, který je mi velmi blízký, především díky hodnotám, které zastával (pravdomluvnost, morálka a střídmost). Pokud je jídlo dobře a zajímavě připravené, může náš život velmi obohatit a také prodloužit. Nemusíme ani hledat drahé ingredience, spíše zajímavé recepty. Například čočková polévka na indický způsob nebo vietnamská polévka pho bo je zdravá a přitom skvělá. Občas se potkám s hlasitým nesouhlasem rodiny, když vařím dlouho tažené vývary více jak 12 hodin a celý dům „voní“ po právě vařené polévce. Myslím, že v jídle je především důležitá střídmost a výběr vstupních ingrediencí.

Sportujete?

Ano a rád. Sportuji pro radost, zároveň při sportu relaxuji a samozřejmě dělám tím také něco pro svou kondici. Snažím se být alespoň 5x týdně ve fitku (většinou až po 19 hod., dříve to bohužel nejde), jízda na kole a chůze po horách je pro mě obrovským relaxem. Velkým odpočinkem pro mě je, když si najdu čas zahrát golf. Je to pět a půl hodiny, kdy mohu zapomenout na všechny starosti a jen se soustředím na hru a nádherné prostředí okolo sebe...

Co vás dělá šťastným (naplněným) mimo firmu?

Spoustu věcí. Především je to pohoda v rodině. Spokojenost rodiny a jejich malé i velké úspěchy v životě. Hlavní je ale zdraví všech blízkých, je to stav, který výrazně ovlivňuje mou stupnici spokojenosti. Mimo sport, je to pak příjemné posezení s přáteli, samozřejmě dobré jídlo a víno a mnoho jiných malých neřestí. Také rád poslouchám hudbu, nemám rád dechovku a country, jinak poslouchám vše. Pokud mám ale něco vyzdvihnout, tak je to především záliba v cestování s baťohem na zádech. Objevování nových, málo dostupných míst na světě, poznávání mentality lidí, kteří v těchto místech žijí, mě nesmírně nabíjí energií, kterou potřebuji pro to, co dělám. V kanceláři mám na stěně mapu světa, do které poctivě zapichuji vlaječku na místo, kde jsem již byl. Je tam ještě spoustu míst, které bych chtěl vidět.

Jaký byl váš nejintenzivnější/nejemotivnější zážitek?

Zážitků intenzivních a mimořádně emotivních mám díky své zálibě cestování s baťohem na zádech, mnoho... Když bych měl opravdu některý z nich upřednostnit, tak by to byl asi sjezd na kole na „silnici smrti“ (Death Road) v Bolívii. Přibližně 60 km dlouhá trasa začíná ve výšce 4 700 metrů nad mořem a končí dole v údolí okolo 1 000 metrů nad mořem. Nahoře tehdy bylo 5–6 stupňů pod nulou, dole zase přes 25 stupňů Celsia. Celou cestu provázejí kříže, které jsou připomenutím toho, že tady někdo před vámi udělal v minulosti chybu a zřítil se do hluboké propasti. Přiznám se, že jsem se nahoře bál, především proto, že jsem rok předtím, měl na Korsice, díky své nepozornosti, velmi vážnou nehodu na kole. Skončil jsem v nemocnici a na kole jsem téměř půl roku neseděl. Tento sjezd mě ale velmi rychle vyléčil a obavy z kola se po úspěšném dojezdu úplně vytratily.

Kdyby se dal vrátit čas, je něco, co byste udělal jinak?
Nevím, čas se nedá vrátit. Když se na tím zamyslím, asi není moc věcí, které bych chtěl dělat jinak. Měl jsem v životě štěstí, vždy jsem dělal v životě to, co mě baví a naplňuje. Potkal jsem spoustu skvělých lidí, spolupracuji s úžasným týmem, s lidmi, kterých si nesmírně vážím a je úplně jedno, jestli to je vedoucí, referent, strojník, dělník nebo paní uklízečka. Myslím, že se mi spousta věcí povedla a věřím, že mám ještě spoustu věcí před sebou. Jsem přesvědčen, že by v sobě měl mít člověk obrovskou pokoru a vážit si každého dne, který prožil.

Máte nějaký svůj největší sen, který byste si chtěl splnit?
Těch snů je mnoho, většina se váže na moji zálibu v cestování. Jeden z velkých snů jsem si měl splnit v letošním roce, kdy jsem měl naplánovaný trek v Himalájích do základního tábora Mount Everestu. Díky extrémní reakci těla na čtvrtou dávku očkování jsem však musel letošní výšlap zrušit. Věřím ale, že se mi ho podaří absolvovat v příštím roce.

Blíží se Vánoce...

Jaká je vaše nejoblíbenější vánoční pohádka?
Pohádka od Jana Drdy – Hrátky s čertem. Josef Bek, František Smolík a samozřejmě slavný mariáš ve mlýně, ve kterém straší, ve mně vykouzlí pokaždé úsměv. Velký obdiv k velikánům našeho divadla a filmu. Byli to opravdu páni herci. Samozřejmě se rád znovu a znovu podívám na pohádku Tři oříšky pro Popelku, která se stala díky scénáři, režii, hereckým výkonům, ale také nádherné hudbě, pohádkou, která nesmí chybět o Vánocích, a to nejen v naší zemi.

Jak trávíte Vánoce s rodinou?
Velmi tradičně. Doma u nazdobeného stromečku, u smaženého kapra s bramborovým salátem a s blízkými u štědrovečerního stolu. Kapra i bramborový salát sice jím pouze v tento jediný den, ale o to více mi zase chutnají. Vůně Vánoc je pro mě vždy neopakovatelná. Pro mě osobně, to je především prostor pro zastavení, pro rekapitulaci toho, co se v roce povedlo či nepovedlo, a také trošku času na doplánování příštího roku. Především je to ale čas, který člověk tráví s rodinou, s těmi nejbližšími. Je to čas, kterého bychom si měli všichni vážit. Přiznám se, že bych raději unikl tomu předvánočnímu shonu a trávil Vánoce na horách, zatím to je ale díky tradicím nereálné.

Jaké tradice na Vánoce ve vaší rodině udržujete?
Asi zase nic tak zvláštního. Těsně před Vánoci si nenechám „utéct“ účast na každoročním nákupu kaprů v Rybím domě. Pak se také zastavím na hřbitov, kdy vzpomenu na nejbližší, kteří už nejsou mezi námi. Štědrovečerní večeře je pak už pouze a jenom o dobré pohodě, dobrém jídlu, pití a samozřejmě po večeři nechybí ani zvoneček, který dává impuls, především těm nejmenším, že nastal čas na rozdávání dárků.

Strategie

Co to je Severka? Někteří z nás neúplně nerozuměli prezentaci ke strategii.
Strategie, kterou postupně prezentujeme a budeme prezentovat, vznikala delší dobu a není vůbec jednoduchá. Strategie (z řeckého strategos=generál; stratos=vojsko, výprava; agein=vést), je **dlouhodobý plán činností zaměřený na dosažení nějakého cíle.**

Tento cíl je pro nás naše Severka.
Severka, někdy také „Polárka“, je hvězda, která leží téměř v přímé linii s rotační osou Země. „Nad“ severním pólem září Severka téměř nehybně na obloze a zdá se, že kolem ní rotují všechny hvězdy severní oblohy. Proto je vynikajícím bodem pro orientaci, kterou dlouhou dobu používali námořníci ve svých dlouhých a dobrodružných plavbách po všech světových oceánech. Byl to bod, na který se mohli spolehnout, byl to bod, který jim dával směr, byl to bod, který vždy našli na obloze, který jim dával jistotu, kam mají plout a jistotu, že se vracejí správným směrem.

500 000 000 knih, které chceme vyrobit do června 2025, je pro nás naše Severka. Víme, kam chceme jít, čeho chceme dosáhnout. Víme, že se to samo nestane a že ke splnění tohoto cíle budeme muset udělat všichni spoustu kroků. Severka je cíl, kde chceme být a k tomu musíme připravit roční, čtvrtletní a měsíční plány, které nám umožní tento cíl splnit. Stejně jako měli námořníci jistotu, že se vracejí správným směrem, je plnění cílů, které umožní dosáhnout naše Severka, jistotou, že budeme úspěšní, že se budeme dále rozvíjet a v Evropě budeme uznávaným a akceptovaným partnerem pro naše zákazníky.

Jak bude probíhat další komunikace ke strategii?
Máme připravený podrobný plán komunikace strategie. Jednotlivé kroky budeme postupně vysvětlovat a zapojovat do její implementace každého pracovníka. Každý člen týmu FINIDRu by měl vědět, jakou máme strategii, jak jeho pracoviště a on osobně přispívá k naplnění naší strategie. Každý člověk na svém místě je důležitý. K úspěšné komunikaci strategie chceme také využít výsledky dotazníku, kterého jste se, až na výjimky, všichni zúčastnili. Ještě jednou všem děkuji za vaši účast. Věřím, že výsledky z tohoto dotazníku nám umožní lépe zacílit komunikaci, lépe představit a vysvětlit naši strategii. Vysvětlit kroky, které děláme a budeme v příštích měsících a letech dělat.

Na co se můžeme ještě do budoucna v této oblasti těšit?
Už dlouho nosím v hlavě, že bych chtěl zavést pravidelná setkání zaměstnanců pod pracovním názvem „snídaně s ředitelem“. Bylo by to setkání na předem určená témata, která nás trápí, důležitá témata, která je potřeba otevřít nebo která je potřeba lépe vysvětlit. Toto setkání by mělo jasný termín, čas, jasný počet účastníků a v příjemné neformální atmosféře, při kávě a croissantu, chlebíčku nebo voňavé buchtě, bychom mohli řadu problémů vyřešit, případně alespoň pojmenovat. Věřím, že se mi tento způsob komunikace podaří rozeběhnout v prvním čtvrtletí příštího roku. Moc se těším na vaše názory.

Teď zase z jiného soudku...

Kdy vezmete celý FINIDR na výlet?
Bylo kdysi tradicí, že jsme společně chodili na společné výlety. Trošku nám za poslední roky udělal problém covid a omezení, které z toho plynuly. Věřím ale, že tato omezení jsou již minulostí a budeme se moct k této tradici vrátit. Musím říct, že dodnes vzpomínám na náš společný výlet na Prašivou, kdy jsme si nahoře dali pivo a upekli párky. Určitě velmi rád podpořím každou takovou aktivitu, potřebuji však, aby se do organizace takových akcí zapojilo co nejvíce lidí. Při počtu zaměstnanců, které nyní FINIDR má, je organizace stávajících akcí věc velmi náročná, proto vás prosím, pojďte se zapojit i do organizace. Věřím, že to všem aktivním účastníkům udělá radost.

Kdybyste nebyl úspěšný podnikatel, co byste chtěl dělat za profesi? (jako zaměstnanec)
První tři roky, po vysoké škole, jsem byl zaměstnanec. V roce 1990 jsem úspěšně ukončil VŠE a nastoupil na nově vznikající ekonomický úsek v bývalých Těšínských tiskárnách. Zde jsem včetně devítiměsíční vojny působil necelé tři roky. Nejdříve na pozici referenta, pak ekonomického ředitele. Na začátku roku 1994 jsem s kolegy založil FINIDR a od té doby jsem v tiskárně na ulici Lípová. Co bych dělal, kdyby nebyl FINIDR? Otázka, kterou jsem si nikdy nepoložil. To, co dělám, mě baví, dělám to rád a dávám do toho všechno. Zvykl jsem si na tuto obrovskou odpovědnost, takže bych zřejmě a velmi rád vedl jinou firmu.

Koho vidíte jako svůj případný zástup?
Nástupnictví je nutno řešit v každé firmě. Dříve nebo později budu muset tuto otázku řešit samozřejmě i já. Dělám všechno proto, abych byl stále v dobré fyzické i psychické kondici. Věřím, že budu ještě dlouho přínosem pro tuto společnost. Přesto ale budu dělat kroky, které by měly zabezpečit můj plnohodnotný zástup nejpozději do 10 let. Jsem přesvědčen, že by to měl být člověk, který zná FINIDR, pracuje ve FINIDRu a který dostatečně prokázal své schopnosti. Máme dostatek času, proto zde platí slova slavného francouzského vojevůdce Napoleona Bonaparteho. Ten kdysi říkal, že každý voják má v torně maršálskou hůl. I u nás má každý možnost uspět, záleží to jenom na něm, je to ale obrovská odpovědnost, kterou však není každý ochotný na sebe převzít.

Přemýšlel jste někdy o vstupu do politiky?
Ano, přemýšlel jsem o tom velmi dlouze a důkladně. Každý, trošku úspěšný člověk si dříve nebo později, položí tuto

otázku. Stejně jako mnoho ostatních přede mnou, jsem však po zralé úvaze dospěl k tomu, že do politiky nevstoupím. Kultura v naší politice nemá příliš vysokou úroveň. Volba, většinou menšího zla, je pro mě neakceptovatelná. Do politiky vstupují, až na světlé výjimky, lidé, kteří nejsou příliš schopní, ale jsou většinou „všeho schopni“, a to je velmi smutné. Je tam spousta lidí, kteří se přišli většinou jenom obohatit. Podle toho také vypadá náš stát a jeho hospodaření. Jsem rád, že jako firma nejsme závislí na státních zakázkách.

Na závěr

Co byste popřál FINIDRu pro rok 2023 a také jubilejnímu roku 2024, kdy oslavíme 30. výročí?
Samozřejmě jen to nejlepší. FINIDR, to jsou lidé, kteří v něm pracují. Těm bych popřál mnoho úspěchů, splněných snů. Pohodu v rodině a samozřejmě mnoho a mnoho zdraví. FINIDR jsou také naši zákazníci. Těm bych kromě výše uvedeného popřál ještě šťastnou ruku ve výběru titulů, které vydávají. FINIDR jsou také naši dodavatelé. Těm přeji spoustu spolehlivých zákazníků, kteří jsou takoví jako my. Žijeme a pracujeme v Evropě, naši zákazníci jsou především z Evropy, proto přeji všem uklidnění a stabilitu, která nyní v Evropě příliš není a výrazně chybí.

Věřím, že FINIDR bude dále růst, získá další spokojené zákazníky a kroky, které budeme společně dělat, budou úspěšné a potvrdí naši pozici na evropském trhu.

V průběhu příštího roku můžeme v některém z dalších Finidraků v této netradiční formě pokračovat. Pokud byste se pana Drahoše chtěli na něco zeptat, budeme rádi za vaše dotazy, které můžete zasílat na email: redakce@finidr.cz.

Text: Jaroslav Drahoš

Prezes
w ogniu pytań

Właściciela FINIDRu, Jaroslava Drahoša, spotykamy w naszej drukarni na co dzień. Nektórzy z nas pracują z nim więcej i częściej, niektórzy może mniej, ale pomimo tego wszyscy wiemy, że tym najwyższym mężczyzną jest tutaj właśnie on. Mnóstwo osób zna go bardzo dobrze, ponieważ współpracują z nim od wielu lat, a jednak są rzeczy, których o nim nie wiedzą. Następujące pytania są dowodem, że możemy go zapytać o cokolwiek, co nas interesuje, zarówno z życia zawodowego, jak i osobistego. Dlatego zdecydowaliśmy się na wprowadzenie do ostatniego tegorocznego Finidraku specjalnego rozdziału, gdzie pan Drahoš chętnie i szczerze odpowiada na niektóre z waszych pytań.

Co sprawiło Panu największą radość w tym roku?
Jest to dla mnie ewidentnie udane zakończenie ubiegłego, a zwłaszcza tego roku. Obawy i strach, które zapoczątkował w marcu 2020 roku covid, następnie bardzo szybko przerodziły się w problemy całego świata w ekonomii. Niepewność dostaw materiałów przerodziła się w krótkim czasie w niedobór materiałów i późniejszy wzrost cen. Poradziliśmy sobie z tymi problemami w bardzo trudnym czasie, a jednocześnie udało nam się z każdym rokiem rosnąć o ponad 30%. Czapki z głów przed całym zespołem Finidraków, wszystkim bardzo dziękuję.

Wielką radość sprawiło mi także włączenie Finidru B (była TT) do naszej organizacji. Daliśmy radę. Chwilami zgrzytało, gdy ustawienie wszystkich procesów, organizacja i połączenie obu produkcji wcale nie było łatwe. Dziękuję wszystkim, którzy brali udział w tym połączeniu. Jednocześnie mam wielki podziw dla wszystkich kolegów, którzy wcześniej pracowali w byłej TT. Dla większości z nich nie był to łatwy czas, ale spisali się na piątkę.

Teraz pytanie podobne, ale z drugiej strony

A co Panu w ostatnim czasie odebrało energię?
Nie powiedziałbym, że odebrało mi to energię, ale raczej zabiera energię na dłuższą metę. Chodzi głównie o aktualną sytuację w Europie. Podwyżki cen i wysoka inflacja, która wiąże się z podwyżkami. Głównym zadaniem państwa jest zapewnienie bezpieczeństwa i tworzenie stabilnych warunków życia obywateli. Strategia państwa, jeśli nasze państwo w ogóle ją posiada, jest zła i prowadzi do coraz większego marnotrawstwa i ogromnego zadłużenia. Jednocześnie prowadzi do coraz większej redystrybucji, która działa na niekorzyść i demotywuje ludzi, starających się wziąć swój los we własne ręce, odpowiedzialnie zachowywać się wobec siebie, swojej rodziny i współpracowników.

Jak widzi Pan przyszły rok i najbliższą przyszłość?
Na przyszły rok patrzę z dużym niepokojem, ale jednocześnie jestem umiarkowanym optymistą. Znajdujemy się aktualnie w bardzo trudnym czasie, jakiego w ostatnich 33 latach nie doświadczyliśmy. To, co prawdopodobnie wydarzy się w ciągu najbliższych dwóch lat, wcale nie będzie łatwe ani dla firmy, ani dla nikogo z nas. Wysokie koszty życia, problemy z niedoborem energii, a co za tym idzie jej wysokie ceny, z pewnością utrzymają się w kolejnych latach. Będzie to miało wpływ na gospodarkę, wiele firm znajdzie się w tarapatach, prawdopodobnie wiele z nich również zakończy swoją działalność. Zakładam, że nastąpi spadek popytu na wszystkie produkty, a więc prawdopodobnie także na książki. Choć wcale nie jest to różowa perspektywa, z drugiej strony odnieśliśmy sukces w ciągu ostatnich dwóch lat, wykonaliśmy razem dużo dobrej pracy,

mamy wielu zadowolonych klientów. Zapewne i u nas nastąpi spadek sprzedaży, a co za tym idzie ilości produkowanych zamówień. Uważam jednak, że ten spadek nie będzie krytyczny i nie zagrozi naszej drukarni. Jeśli nadal uda nam się usprawnić procesy, poprawić jakość i poszerzyć szeregi zadowolonych klientów, nie ma powodu do zmartwień. Poradziliśmy sobie z poprzednimi kryzysami, poradzimy sobie również z tym. Kiedy kryzys minie, wierzę, że po nim będziemy trochę silniejsi, wydajniejsi i gotowi na kolejne wyzwania, które nas czekają.

Czy wierzy Pan, że w najbliższym czasie (5 – 10 lat) ludzie będą nadal kupować drukowane książki? Czy coraz bardziej popularne, zwłaszcza wśród młodszej generacji, będą e-booki?
Drukarnię założyliśmy w roku 1994. Powstała na pustym polu, od podstaw. Na początku wynajmowaliśmy jedno biuro, a w nim trzy stoły i krzesła, które były bardzo zużyte i zniszczone. Już wtedy miałem wiele pytań o przyszłość książki drukowanej i było wiele osób, które miały duże wątpliwości, czy to, co robimy, ma sens. Kiedy e-book wszedł na rynek, te pytania pojawiły się ponownie. Zagrożenia dla klasycznej książki drukowanej znów nie nastało, wydawcy nadal przeznaczają dużą część kosztów reklamy na wsparcie sprzedaży klasycznej książki, ponieważ jest to główne źródło ich dochodów. Oczywiście e-book również znalazł swoje miejsce wśród klientów, a to z pewnością dobrze.

Teraz trochę bardziej prywatnie...

Wiem, że lubi Pan gotować i do tego robi to dobrze. Co ugotowałby Pan dla swoich najlepszych przyjaciół?
Naprawdę lubię gotować, może nawet dobrze, ale to muszą osądzić głównie inni. Zawsze staram się ugotować coś dla moich przyjaciół, co odpowiada ich gustom i jednocześnie, jeśli to możliwe, mile ich zaskoczyć. Lubię kuchnię włoską, orientalną i azjatycką. W gotowaniu zbytnio się nie ograniczam. Czasami ugotuję ossobuco, czasem znów zupę rybną bouillabaisse lub halászlé. Bardzo często robię paellę lub włoskie risotto. Często są to jednak „tylko“ proste placki ziemniaczane ze skwarkami czy śmietaną. Za nie dałbym się pociąć.

Żyje Pan po to, żeby jeść czy je, żeby żyć?
„Nie żyjemy, aby jeść, ale jemy, żeby żyć“ – to cytat jednego z najsłynniejszych starożytnych filozofów Grecji - Sokratesa, który jest mi bardzo bliski, przede wszystkim dzięki wartościom, które wyznawał (prawdomówność, moralność i umiarkowanie). Jeśli jedzenie jest dobrze i ciekawie przygotowane, nasze życie może się znacznie wzbogacić, a także wydłużyć. Nie musimy nawet szukać drogich składników, raczej ciekawych przepisów. Na przykład indyjska zupa z soczewicy lub wietnamska zupa pho bo są zdrowe i smaczne. Czasem spotykam się z głośną dezaprobatą rodziny, gdy długo gotuję buliony, dłużej niż 12 godzin i cały dom „pachnie” właśnie ugotowaną zupą. Myślę, że w jedzeniu ważny jest umiar i dobór składników.

Czy uprawia Pan sport?
Tak, chętnie. Sport sprawia mi radość, pozwala się zrelaksować i oczywiście robię też coś dla swojej kondycji. Staram się co najmniej 5 razy w tygodniu być na siłowni (głównie około godz. 19, wcześniej się niestety nie da), jazda na rowerze i chodzenie po górach to dla mnie ogromny relaks. Wielki odpoczynek daje mi także golf, kiedy znajdę na niego czas. Pięć i pół godziny, kiedy zapominam o wszystkich problemach i skupiam się tylko na grze i pięknym otoczeniu. Jest to w większości wspaniały odpoczynek dla duszy.

Co daje Panu szczęście (spełnienie) poza firmą?
Wiele rzeczy. Przede wszystkim spokój w rodzinie. Zadowolenie rodziny oraz ich małe i duże sukcesy życiowe. Ale najważniejsze jest zdrowie wszystkich bliskich, jest to stan, który znacząco wpływa na moją skalę zadowolenia. Poza sportem są także miłe spotkania z przyjaciółmi, oczywiście dobre jedzenie i wino oraz wiele innych małych grzeszków. Chętnie także słucham muzyki, nie lubię „dechówek“ i country, poza tym słucham wszystkiego. Ale jeśli już mam coś wyróżnić, to będzie to zamiłowanie do podróżowania z plecakiem na plecach. Odkrywanie nowych, rzadko uczęszczanych miejsc na świecie, poznawanie mentalności ludzi, którzy tam mieszkają, daje mi energię potrzebną do tego, co robię. W biurze mam na ścianie mapę świata, którą rzetelnie zapełniam flagami tam, gdzie już byłem. Jest tam jeszcze wiele miejsc, które chciałbym zobaczyć.

Jakie było Pana najbardziej intensywne/emocjonalne przeżycie?
Dzięki hobby, jakim jest podróżowanie z plecakiem na plecach mam wiele intensywnych i niezwykle emocjonalnych przeżyć... Gdybym miał dać pierwszeństwo jednemu z nich, byłby to prawdopodobnie rowerowy zjazd „drogą śmierci” (DeathRoad) w Boliwii. Trasa długa na około 60 km zaczyna się na wysokości 4700 metrów nad poziomem morza, a kończy się w dolinie na ok. 1000 metrów nad poziomem morza. Na górze wtedy było 5-6 stopni nad zerem, na dole ponad 25 stopni Celsjusza. Całej drodze towarzyszą krzyże, które przypominają, że tutaj ktoś przed tobą popełnił błąd w przeszłości i pogrążył się w głębokiej przepaści. Przyznam, że bałem się na szczycie, głównie dlatego, że rok wcześniej przez moją nieuwagę miałem bardzo poważny wypadek rowerowy na Korsyce. Skończyłem w szpitalu i prawie pół roku nie siedziałem na rowerze. Jednak ten zjazd bardzo szybko mnie wyleczył i po udanym finiszu moje obawy całkowicie zniknęły.

Gdyby można było cofnąć czas, czy jest coś, co zrobiłby Pan inaczej?
Nie wiem, czasu nie da się cofnąć. Kiedy się nad tym zastanowię, chyba nie ma wielu rzeczy, które zrobiłbym inaczej. Miałem szczęście w życiu, zawsze robiłem to, co sprawiało mi przyjemność i dawało spełnienie. Poznałam wielu wspaniałych ludzi, pracuję w niesamowitym zespole, z ludźmi, których ogromnie szanuję i nie ma znaczenia czy jest to kierownik, urzędnik, mechanik, pracownik produkcji czy sprzątaczka. Myślę, że wiele rzeczy mi się udało i wierzę, że jeszcze wiele przede mną. Jestem przekonany, że człowiek powinien mieć wielką pokorę i doceniać każdy dzień, który przeżył.

Jest jakieś największe marzenie, które chciałby Pan spełnić?
Takich marzeń jest wiele, większość z nich wiąże się z moim hobby podróżowaniem. Jedno z wielkich marzeń miałem spełnić w tym roku, kiedy miałem zaplanowany trekking w Himalajach do bazy pod Mount Everest. Jednak ze względu na skrajną reakcję organizmu na czwartą dawkę szczepienia musiałam odwołać tegoroczną wędrówkę. Ale wierzę, że uda mi się ją zaliczyć w przyszłym roku.

Zbliżają się święta...

Jaka jest Pana ulubiona bajka świąteczna?
Bajka Jana Drdy – Hrátky s čertem. Josef Bek, František Smolík i oczywiście słynny mariasz w nawiedzonym młynie, zawsze wywołuje u mnie uśmiech. Ogromny podziw dla wielkich naszego teatru i filmu. Byli naprawdę świetnymi aktorami. Oczywiście chętnie znów zobaczę bajkę Tři oříšky pro Popelku, która dzięki scenariuszowi, reżyserii, grze aktorskiej, ale też wspaniałej muzyce stała się bajką, której nie może zabraknąć w święta nie tylko w naszym kraju.

Jak spędza Pan święta z rodziną?
Bardzo tradycyjnie. W domu przy ustrojonej choince, smażonym karpiu z sałatką jarzynową i z bliskimi przy stole wigilijnym. Karpia i sałatkę jarzynową jem wprawdzie tylko tego jednego dnia, ale tym bardziej mi smakują. Zapach Świąt zawsze jest dla mnie wyjątkowy. Dla mnie osobiście jest to przede wszystkim czas na zatrzymanie się, podsumowanie tego, co poszło dobrze lub nie w ciągu roku, a także odrobina czasu na zaplanowanie kolejnego roku. Przede wszystkim to czas, który spędza się z rodziną, z najbliższymi. Jest to czas, który wszyscy powinniśmy bardzo doceniać. Przyznam, że wolałbym uciec od przedświątecznego pośpiechu i spędzić Boże Narodzenie w górach, ale na razie jest to nierealne ze względu na tradycje.

Jakie świąteczne tradycje kultywujecie w waszej rodzinie?
Raczej nic specjalnego. Tuż przed świętami nie pozwalam, by ominął mnie udział w corocznym zakupie karpi w Rybim domu. Później chodzę na cmentarz, gdzie wspominam o najbliższych, których już nie ma z nami. Kolacja wigilijna to już tylko i wyłącznie dobry nastrój, dobre jedzenie i picie, a po kolacji oczywiście nie brakuje nawet dzwoneczka, który oznajmia, głównie najmłodszym, że nadszedł czas na prezenty.

Strategia

Co to jest Gwiazda polarna (cz. Severka)? Niektórzy z nas nie do końca zrozumieli prezentację strategii.
Strategia, którą stopniowo prezentujemy i będziemy realizować, powstawała przez dłuższy czas i nie jest wcale prosta. Strategia (z greckiego strategos=generał; stratos= wojsko, wyprawa; agein=prowadzić), to **długofalowy plan działań ukierunkowany na osiągnięcie jakiegoś celu**.

Tym celem jest dla nas nasza Gwiazda polarna.
Gwiazda polarna to gwiazda, która leży prawie w prostej linii z osią obrotu Ziemi. „Nad“ biegunem północnym Gwiazda polarna stoi prawie nieruchomo na niebie, a wszystkie gwiazdy północnego nieba wydają się obracać wokół niej. Jest to więc doskonały punkt orientacyjny, przez długi czas wykorzystywany przez żeglarzy w ich długich i pełnych przygód rejsach po wszystkich oceanach świata. To był punkt, na którym mogli polegać, to był punkt, który dawał im kierunek, to był punkt, który zawsze znajdowali na niebie, który dawał im pewność, dokąd płynąć i pewność, że wracają we właściwym kierunku.

500 000 000 książek, które chcemy wyprodukować do czerwca 2025, to dla nas nasza Gwiazda polarna. Wiemy, dokąd chcemy dojść, co chcemy osiągnąć. Wiemy, że to nie stanie się samo z siebie i że wszyscy będziemy musieli podjąć wiele kroków, aby osiągnąć ten cel. Gwiazda polarna to miejsce, w którym chcemy być i dlatego musimy przygotować roczne, kwartalne i miesięczne plany, które nam umożliwią spełnić ten cel. Tak jak żeglarze byli pewni, że wracają we właściwym kierunku, tak spełnienie celów, które umożliwią realizację naszej Gwiazdy polarnej, to pewność, że odniesiemy sukces, że będziemy się dalej rozwijać i będziemy uznanym i akceptowanym partnerem dla naszych klientów w Europie.

Jak będzie przebiegać dalsza komunikacja dotycząca strategii?
Przygotowaliśmy szczegółowy plan komunikacji strategii. Stopniowo będziemy wyjaśniać poszczególne kroki i angażować każdego pracownika w realizację strategii. Każdy członek zespołu FINIDRu powinien wiedzieć, jaką mamy strategię, jak jego stanowisko pracy i on osobiście pomaga w realizacji strategii. Każdy człowiek na swojej pozycji jest ważny. W celu skutecznego komunikowania strategii chcemy również wykorzystać wyniki ankiet, w których wszyscy, z małymi wyjątkami, wzięliście udział. Jeszcze raz dziękuję wszystkim za udział, wierzę, że wyniki tej ankiety pozwolą nam lepiej ukierunkować komunikację, lepiej przedstawić i wytłumaczyć naszą strategię. Wyjaśnić kroki, które podejmujemy i będziemy w przyszłych miesiącach i latach podejmować.

Czego możemy się spodziewać w przyszłości w tej dziedzinie?
Od dawna chodzi mi po głowie, że chciałbym wprowadzić regularne spotkania pracowników pod roboczą nazwą „śniadanie z dyrektorem”. Byłoby to spotkanie na z góry ustalone tematy, które nas niepokoją, ważne tematy, które trzeba otworzyć lub które trzeba lepiej wyjaśnić. To spotkanie miałoby określoną datę, godzinę, określoną liczbę uczestników i w miłej, nieformalnej atmosferze, przy kawie i rogaliku, kanapce lub bułce, moglibyśmy rozwiązać szereg problemów, a przynajmniej je nazwać. Wierzę, że uda mi się uruchomić ten sposób komunikacji w pierwszym kwartale przyszłego roku. Czekam z niecierpliwością na Wasze opinie.

Teraz znów z innej beczki...

Kiedy zabierze Pan cały FINIDR na wycieczkę?
Wspólne piesze wycieczki były kiedyś naszą tradycją. W ostatnich latach mieliśmy trochę problemów z covidem i obostrzeniami, które z niego wynikały. Wierzę jednak, że te ograniczenia to już przeszłość i będziemy mogli wrócić do tej tradycji. Muszę powiedzieć, że do dzisiaj wspominam naszą wspólną wycieczkę na Prašivą, kiedy na górze piliśmy piwo i piekliśmy kiełbaski. Z pewnością bardzo chętnie wesprę takie działania, ale potrzebuję jak największej liczby osób zaangażowanych w organizację. Przy liczbie osób, które aktualnie są w FINIDRze, organizacja imprez to sprawa bardzo trudna, dlatego proszę was o pomoc w organizacji. Wierzę, że wszystkim aktywnym uczestnikom sprawi to radość.

Gdyby nie był Pan odnoszącym sukcesy przedsiębiorcą, czym chciałby Pan zajmować się zawodowo ? (jako pracownik)
Pierwsze trzy lata po studiach, byłem pracownikiem. W 1990 roku udało mi się ukończyć Wyższą Szkołę Ekonomiczną i rozpocząłem pracę w nowo powstałym dziale ekonomicznym w byłej Cieszyńskiej drukarni. Pracowałem tu niecałe trzy lata, wliczając w to dziewięciomiesięczną służbę wojskową. Najpierw na stanowisku referenta, następnie dyrektora ekonomicznego. Na początku 1994 roku, z kolegami założyłem FINIDR i od tego czasu jestem w drukarni na ulicy Lipowej. Co bym robił, gdyby nie było FINIDRu? Pytanie, którego nigdy sobie nie zadawałem. Cieszy mnie to, co robię, lubię to robić i daję z siebie wszystko. Przyzwyczaiłem się do tej ogromnej odpowiedzialności, więc prawdopodobnie i bardzo chętnie prowadziłbym inną firmę.

Kogo postrzega Pan jako swojego ewentualnego zastępcę?
W każdej firmie należy rozważyć sukcesję. Prędzej czy później oczywiście i ja będę musiał podjąć tę kwestię. Robię wszystko, aby utrzymać się w dobrej kondycji fizycznej i psychicznej. Wierzę, że jeszcze długo będę działał w tej firmie. Niemniej jednak podejmę kroki, które najpóźniej w ciągu 10 lat powinny zabezpieczyć moje pełnowartościowe zastępstwo. Jestem przekonany, że powinien to być człowiek, który zna FINIDR, pracuje w FINIDRze i który wystarczająco wykazał się swoimi umiejętnościami. Czasu mamy pod dostatkiem, więc mają tutaj zastosowanie słowa słynnego francuskiego generała Napoleona Bonaparte. Ten mówił kiedyś, że każdy żołnierz nosi buławę w tornistrze. Nawet u nas każdy ma szansę odnieść sukces, to tylko od niego zależy, ale to ogromna odpowiedzialność, której nie każdy chce się podjąć.

Myślał Pan kiedyś o wejściu do polityki?
Tak, myślałem o tym bardzo długo i dogłębnie. Każda osoba odnosząca jakieś sukcesy prędzej czy później zadaje sobie to pytanie. Jednak podobnie jak wielu innych przede mną, po głębokim namyśle doszedłem do wniosku, że nie wejdę do polityki. Kultura w naszej polityce nie jest na zbyt wysokim poziomie. W większości wybór mniejszego zła jest dla mnie nie do zaakceptowania. Do polityki wchodzą ludzie, z pewnymi wyjątkami, którzy są mało zdolni, ale w większości „zdolni do wszystkiego” i to jest bardzo smutne. Jest tam mnóstwo ludzi, którzy chcą się w większości tylko wzbogacić. Tak też wygląda nasze gospodarstwo i jego gospodarka. Cieszę się, że jako firma nie jesteśmy uzależnieni od kontraktów rządowych.

Na zakończenie

Czego życzyłby Pan FINIDRowi na rok 2023, a także jubileuszowy rok 2024, kiedy będziemy świętowali 30-lecie?
Oczywiście tego, co najlepsze. FINIDR, to ludzie, którzy w nim pracują. Im życzyłbym wielu sukcesów, spełnionych marzeń. Pomyślności w rodzinie i wiele, wiele zdrowia. FINIDR to także nasi klienci. Oprócz powyższego życzyłbym im powodzenia w wyborze wydawanych przez siebie tytułów. FINIDR to także nasi dostawcy. Życzę im wielu rzetelnych klientów, takich jak my. Mieszkamy i pracujemy w Europie, nasi klienci są przede wszystkim z Europy, więc życzę wszystkim spokoju i stabilizacji, której w Europie nie ma i której wyraźnie brakuje.

Wierzę, że FINIDR będzie się dalej rozwijać, zdobywać kolejnych zadowolonych klientów, a wspólne kroki zakończą się sukcesem i potwierdzeniem naszej pozycji na rynku europejskim.

W ciągu przyszłego roku możemy w kolejnych Finidrakach kontynuować tę niekonwencjonalną formę. Jeśli chcecie o coś zapytać Pana Drahoša, będziemy wdzięczni za wasze pytania, które możecie przesyłać na email: redakce@finidr.cz.

Text: Maryla Adamčíková, Lenka Hlisnikovská | **Foto:** Lukáš Duspiva

Mít kolem sebe dobré lidi

Pro vánoční rozhovor jsme vybrali mou kolegyni z personálního oddělení, Lenku Hlisnikovskou, která udržuje celoročně vřelé rodinné vztahy a o Vánocích obzvlášť. Než se k jejich tradičnímu Štědrému dni pročteme, připomeneme si Lenčiny začátky a současné působení ve FINIDRu.

Leni, jak dlouho jsi ve firmě?
Zrovna teď v listopadu to bylo pět let.
Takže jsi slavila takové malé pracovní jubileum?
Ano. Do firmy jsem přišla po rodičovské dovolené a předtím jsem pracovala ve Vesuviu, rovněž na pozici personalisty. Na té pozici jsem se úplně našla, protože potřebuji být mezi lidmi. Potřebuji mluvit, potřebuji s někým pořád něco řešit. Nejsem typ člověka, který by byl celý život jen v číslech, i když mám vystudovanou Obchodní akademii, a zkusila jsem i pozici účetní, úplně mě to nenaplňovalo, chyběl mi tam ten kontakt s lidmi. Na vysoké škole, kterou jsem studovala při mateřské dovolené, jsem se už cíleně zaměřovala na oblast personalistiky.

Obvykle, když žena nastupuje do práce po mateřské, je to těžké, a k tomu do nové firmy, tak to pak obzvlášť. Jak jsi to měla ty?
Začátky byly šílené. Neuměla jsem skloubit soukromý a pracovní život. Samotné ranní vypravování se do práce a dětí do školky byl maraton. V nové práci, s novými lidmi, novými programy, to bylo hodně náročné.

Od té doby uplynula nějaká doba, myslím, že se na své pozici cítíš jako ryba ve vodě.
Postupem času jsem byla ráda, že jsem změnila zaměstnavatele, protože jsem se naučila spoustu nových věcí. I když je tady nárok na pracovníky mnohem větší než v minulé práci, vyhovuje mi to, podávám zkrátka lepší výkony, když jsem pod stresem. Líbí se mi, že má práce není stereotypní, že to není o tom, že se na začátku něco naučíš a v tom stále jedeš. Je tady pořád něco nového, tím pádem to člověka nenechá zakrnět. Za pět let ve firmě obrovským tempem narostl počet cizinců, z původních 40 Poláků jich máme v současné době 120 a za poslední tři roky k nám přibylo celkem 57 Filipínců. Tady je prostor pořád se něco učit.

Co je na pozici personálního specialisty denním chlebem?
Mým hlavním úkolem je příprava dokumentace pro nové zaměstnance nebo při ukončení pracovních poměrů. Dále připravuji podklady pro mzdy, jako jsou srážky za obědy a produkty z automatů. Po mzdách zpracovávám mzdové rekapitulace pro jednotlivé vedoucí. Vyřizuji také agendu spojenou s nástupy na mateřskou a rodičovskou dovolenou, s odchody do důchodu nebo dokumentaci pro brigádníky. Jednou z mých důležitých agend jsou lékařské prohlídky a v neposlední řadě vyřizuji požadavky zaměstnanců, které jsme nyní zefektivnili za pomocí systému IPZ.

Blíží se konec roku a tak, jako na ekonomickém oddělení, tak i na personálním, se dějí pravidelně se opakující činnosti. Které čekají tebe?
Každoročně připravuji nové mzdové výměry k začátku nového roku, podílím se na přípravě vyčíslení benefitů za uplynulý rok a na přípravě vánočních akcí. Se začátkem nového roku nás vždy čeká největší práce, a tou je podepisování daní se zaměstnanci. Já osobně se na to moc těším, že uvidím všechny zaměstnance, že přijdou a mohu se s nimi osobně setkat.

Jak šla doba, naše personální oddělení se taky rozrostlo o nové kolegyně, jsi spokojená?
Jsem ráda za náš kolektiv, který se, pevně věřím, ustálil. Na personálním oddělení by měli pracovat lidé, kteří chtějí pracovat s lidmi a takový tým tam teď, myslím, je.

Co nám Leni prozradíš o sobě a svém soukromí?
Mám ráda turistiku po horách, ráda peču a miluji práci na zahradě, kde chodím relaxovat. Kdo mě zná, ví, že ráda vyprávím vtipy, mám na ně opravdu dobrou paměť. Často stačí říct jedno slovo a hned ze sebe nějaký vychrlím. Na rodinné oslavy vymýšlím pro oslavence vtipné básničky o jeho životě. Můj soukromý život se teď ale celý točí hlavně kolem mých dětí. Plním si na nich tak trochu své sny. Mladší, sedmiletá Evička, chodí druhým rokem na krasobruslení, takže spoustu mého volného času trávím u ledové plochy.

To znamená, že jsi v dětství chtěla krasobruslit?
Ano, mám ráda bruslení, ať už na ledě nebo kolečkových bruslích. Vždy se mi líbily sporty, u kterých člověk vypadá hezky. Naši ale neměli čas trávit se mnou dobu na stadionu, hlavně kdysi to bylo v 6 ráno už na ledě. Já teď s dcerou chodívám na tréninky večer. Abych své děti motivovala ke sportu, tak často chodíme na veřejné bruslení na stadion nebo na kolečkové brusle a když vidí, že maminka to dokáže, tak ony taky. Někdy je mi líto, že neumím hrát na žádný hudební nástroj. Proto, když se má starší desetiletá dcera Klaudie rozhodla, že chce hrát na klavír, mé srdce jen zaplesalo. Navíc tím Klaudie navnadila i mladší Evičku, a ta letos začala hrát na flétnu.

Blíží se Vánoce, chystáš se na nějaký vánoční koncert svých dcer nebo jiný?
Dcery budou mít vánoční koncert ze Základní umělecké školy. Máme rády hudbu spojenou s ledem, takže jsme byly na muzikálu Popelka nebo Máša a medvěd a holky si to náramně užily, byly opravdu nadšené. Možná Ježíšek přinese letos podobný dárek.

Jak se připravuješ na Vánoce?
Každoročně máme se sestřenicemi tradici, že pečeme a zdobíme s dětmi perníčky. Celkem je nás u toho osm. Již třetím rokem po sobě jsme pekly už 28. října, protože děti perníčky do Vánoc sní, no a 14 dnů před Vánocemi pečeme další. Je to úžasná tradice, kdy se vždy sejdeme, vyprávíme si zážitky a vzpomínáme na dětská léta a už si k tomu pouštíme i koledy. Vedeme k tomu také děti, že je hezké se pořád scházet jako rodina. V tom je to největší kouzlo a největší dar mít kolem sebe dobré lidi. Tradičně také pečeme s mou maminkou cukroví, které pak rozdáváme příbuzným, kteří už nemají sílu cukroví péct nebo to neumí, jako jsou babičky nebo můj bratr.

Jaké vánoční tradice udržujete?
Mezi mé vánoční tradice patří návštěva vánočních trhů v Třinci, kde jsem se narodila a kde taky bydlím. Tam si s mým manželem, rodinou a přáteli dáme vánoční punč, poslechneme si koledy dětí ze ZUŠ a uděláme si fotku před vánočním stromem. Tu vždy použiji na vlastnoručně připravený kalendář na nový rok.

K tradicím patří také sváteční štědrovečerní jídlo. Mnozí si do své nové rodiny nesou právě ten svůj nejlepší recept na světě, který chtějí prosadit, bylo to i u vás?
Ano, my jsme změnili polévku. Za mého dětství jsme mívali vývar s nudlemi a změnili jsme to na hrachovou polévku podle tradic mého manžela. Bramborový salát je jako v mém dětství, pořád stejný, připravuje ho moje maminka pro celou rodinu.

Jak vypadá Štědrý večer u vás, Leni?
Pocházím z velké rodiny a vždy bylo u nás tradicí se na Štědrý den a pak i na další svátky vánoční scházet. Kdysi to bylo u babičky, pak u našich a poslední čtyři roky se setkáváme u mě. Zveme mé rodiče, manželovy rodiče, a také mého svobodného bratra přímo na štědrovečerní večeři. K jídlu podáváme oplatek s medem, hrachovou polévku, sladké zelí s chlebem dle receptu mé babičky a pak kapra s bramborovým salátem. Po večeři louskáme vlašské ořechy, abychom věděli, zda budeme v příštím roce zdraví, krájíme jablíčka na hvězdičku. Večeříme jen při svíčkách a po večeři si každý tu svou svíčku sfoukne a sledujeme, kam jde dým, jestli člověk zůstane doma nebo odejde z domu. Teprve pak se sejdeme u vánočního stromečku a rozbalujeme dárky, ochutnáváme cukroví a pijeme domácí vánoční koňak. U toho se pouští Tři oříšky pro Popelku a Pelíšky. To je náš Štědrý večer, a takový ho milujeme.

Ráda bych popřála všem zaměstnancům naší tiskárny, aby prožili ten svůj Štědrý večer a vánoční svátky v kruhu svých blízkých, plný lásky a dobroty.

Děkuji za rozhovor a rovněž přeji všem především zdravé a klidné Vánoce.

Lenka Hlisnikovská

znamení: Ryba

Co nejvíc oceňuji u spolupracovníků?
pracovitost, smysl pro humor, spolehlivost

Čím bych chtěla být, když ne personalistou?
mít svatební agenturu, která by zařizovala svatby na míru

Dárek, který mě překvapil byl
lístky na muzikál Čarodějka od mého manžela

Mé nejoblíbenější cukroví je
griliášové rohlíčky s karamelovou náplní

Přála bych si
pevné zdraví pro mou rodinu a pak skok padákem

Miroslava Kupková, Maryla Adamčíková

Odborný výcvik tiskařů

V novém školním roce v naší tiskárně opět probíhá odborný výcvik žáků oboru tiskař z Albrechtovy střední školy.

V polovině října nastoupili čtyři žáci třetího ročníku, kteří už ve FINIDRu absolvovali odborný výcvik v 1. pololetí loňského roku. Díky samostatnosti a znalosti prostředí žáci lehce zapadli do pracovního procesu a stali se platnými pomocníky tiskařů.

Od poloviny listopadu k nám nastoupili také dva žáci druhého ročníku, kterým se pěčlivě věnuje pan Boris Lobotka.

Jak je již zvykem, pravidelně na týdenní bázi, získáváme zpětnou vazbu, jak od žáků, tak od našich tiskařů a instruktorů, abychom se mohli zlepšovat na obou stranách.

Zlaté knihy

V listopadu jsme uskutečnili další dny vzdělávání pod záštitou EU.

Zkušení lektoři Jarek Balák, Marcela Popelková a Markéta Kubičková předávali své odborné znalosti v rámci školení Zlatých knih na pracovištích linek. Školení bylo zaměřeno na obsah Zlatých knih a jejich praktické využití jako např. systém kontroly mezi jednotlivými procesy, základní požadavky pro dodržování kvality, řízení neshodného výrobku ve výrobě nebo provádění nastavených kontrol dle kontrolního plánu. Děkujeme všem za účast a lektorům za skvělou organizaci.

EVROPSKÁ UNIE
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Vždy zodpovědně, kvalitně a včas

Naše strategie v jedné větě v praxi

Jak můžeme aplikovat strategii FINIDRu do našich pracovních životů? Co znamená například slovo „zodpovědně“ v praxi? Abychom tyto pojmy nám všem čím jak nejvíce přiblížili, na této stránce najdete několik praktických příkladů:

VŽDY ZODPOVĚDNĚ

- Své úkoly plním tak, abych maximálně zjednodušil práci ostatním
- Nehledám důvody, proč to nejde, ale způsoby, jak to jde
- Řídím se etickým kodexem a firemními hodnotami

VŽDY KVALITNĚ

- Dostávám správný vstup a předávám správný výstup
- Dodržuji pracovní postupy, nevyrábím zmetky a když něco není OK, nepokračuji
- Předávám jasné a srozumitelné informace

VŽDY VČAS

- Dodržuji stanovené termíny a nenechávám na sebe čekat
- Dívám se dopředu a neřeším vše na poslední chvíli
- Sleduji ta správná čísla a reaguji na ně

Lenka Ďurišová

Frankfurtský knižní veletrh

opět v plné síle

Po roce nám své brány opět otevřel největší knižní veletrh na světě s mezinárodním obchodním i kulturním přesahem, který se konal ve dnech 19. – 23. října v německém Frankfurtu nad Mohanem.

Rozsah této akce dokazují i samotná čísla. Více než 4 000 vydavatelství a tiskáren z 65 zemí světa navštívilo v průběhu pěti dnů neuvěřitelných 180 000 návštěvníků. Hlavní hostující zemí bylo Španělsko a z tohoto důvodu veletrh poctil svou přítomnosti rovněž španělský král Filip VI. a královna Letizia. Na dálku se veletrhu zúčastnil dokonce také prezident Ukrajiny Volodymyr Zelenskyj.

Tohoto světově významného veletrhu se každoročně účastníme již od roku 1996. Tentokrát tým FINIDRu zastupovali obchodníci pro trhy západní Evropy a samozřejmě také obchodní ředitel Miroslav Klos.

Naši produkci jsme tak opět po covidové odmlce představili na našem stánku, který nám poskytl zázemí pro setkání nejen s našimi stálými zákazníky, ale také s nezanedbatelným množstvím potencionálních klientů. Kromě knih vyprodukovaných v naší tiskárně jsme na našem stánku prezentovali i iniciativu, kdy za každou zakázku sázíme jeden nový strom.

Po letech 2020, kdy byl veletrh zrušen, a 2021, kdy probíhal se značnými omezeními, bylo opravdu příjemné setkat se s klienty opět tváří v tvář a bez jakýchkoli omezení. Pevně věříme, že to již tak zůstane a za rok budeme moci na tomto největším knižním veletrhu na světě znovu prezentovat naše skvělé produkty.

Zawsze odpowiedzialnie, dobrej jakości i na czas

Strategia w jednym zdaniu w praktyce

Jak możemy zastosować strategię FINIDRu w naszym życiu zawodowym? Co na przykład oznacza słowo „odpowiedzialnie“ w praktyce? Aby przybliżyć te pojęcia każdemu z nas, na tej stronie prezentujemy kilka przykładów praktycznych:

ZAWSZE ODPOWIEDZIALNIE

- Swoje zadania wypełniam tak, żeby maksymalnie uprościć pracę innym
- Nie szukam powodów, dlaczego się nie da, ale sposobów jak się da
- Kieruję się kodeksem etycznym i firmowymi wartościami

ZAWSZE DOBREJ JAKOŚCI

- Otrzymuję poprawne dane wejściowe i przekazuję poprawne dane wyjściowe
- Przestrzegam procedur pracy, nie produkuję wad, a jeśli coś nie jest OK, wstrzymuję pracę
- Przekazuję jasne i zrozumiałe informacje

ZAWSZE NA CZAS

- Dotrzymuję wyznaczonych terminów i nie każę na siebie czekać
- Patrzę w przód i nie zostawiam wszystkiego na ostatnią chwilę
- Obserwuję poprawne liczby i reaguję na nie

We pride ourselves on responsibility, quality and timeliness

Strategy in one sentence in practice

How can we apply the FINIDR strategy to our professional lives? For example, what does "responsibility" mean in practice? To make these concepts as clear as possible to all of us, you will find some practical examples on this page:

RESPONSIBILITY

- I complete my assignments in such a way as to make work as easy as possible for others
- I do not give excuses why it can't be done, but I look for ways it can be done
- I follow the code of ethics and adhere to company values

QUALITY

- I receive the right input and deliver the right output
- I am committed to sound work practices, I do not produce rejects, and if something is not okay, I do not proceed
- I convey clear and comprehensive information

TIMELINESS

- I meet my deadlines and do not keep others waiting
- I look ahead and do not procrastinate
- I keep track of, use and respond to the right numbers and figures

Bibliotéka

největší knižní veletrh na Slovensku

V polovině listopadu jsme vystavovali na bratislavské Bibliotéce, což je v pořadí již čtvrtý knižní veletrh roku 2022.

Celá akce probíhala jako obvykle v prostorách výstaviště Incheba na břehu Dunaje. Po dvou covidových letech měl veletrh opět velmi vysokou úroveň i návštěvnost. Potkali jsme se tam s celou řadou našich stálých zákazníků, ale navázali jsme i mnohé nové kontakty, které věříme, proměníme v příštím roce na další zakázky. Bibliotéka v Bratislavě sice nedosahuje svou velikostí a úrovní pražského Světa knihy, nicméně slovenský trh je pro FINIDR v posledních letech velmi významný a stojí za to jej rozvíjet a upevňovat. A to se nám i díky našemu stánku na veletrhu určitě podařilo.

Sledujte nás!

Chcete vědět, co je u nás nového z první ruky? Sledujte naše sociální sítě a buďte v obraze.

Tiskárna FINIDR

oficiální firemní profil

Finidráci

firemní zaměstnanecká skupina

LinkedIn

oficiální firemní profil

Text: Lenka Ďurišová | **Foto:** Lukáš Duspiva

3 350 nových stromů
pro Beskydy

Už jste měli možnost zúčastnit se naší výsadby stromů? Jak praví známé rčení „zážitek nemusí být příjemný, hlavně když je silný“. To vám dá za pravdu každý účastník, který na našich pravidelných výsadbách dostal do ruky krumpáč a svazek minimálně 50 mladých stromků. Každopádně stojí to za to!

Již druhým rokem za každou zakázku sázíme jeden nový strom. Doslova a vlastnoručně! Nicméně když jde o dobrou věc, tak za to ta bolavá záda stojí. Jak už určitě víte, vhodné klima pro výsadbu je pouze na jaře a na podzim. Proto jsme se opět vydali pod vrchol Šindelné, abychom obohatili místní smrkovou monokulturu o sazenice jedle a buku. A protože Finidráci za to umí vzít a nelení u skládačky ani v lese, vysázeli jsme rekordních 3 350 nových stromů.

Že má naše aktivita smysl, jsme se tentokrát přesvědčili na vlastní oči. Díky tomu, že výsadba probíhala co by kamenem dohodil od místa, kde jsme sázeli na jaře, narazili jsme na spousty „našich“ stromků, které už od jara stihly zapustit kořeny a měly se čile k životu. Aby neposloužily jako svačina pro srny, byly ošetřeny postřikem proti okusu.

Zbytek stromů plynoucích z našeho závazku, které jsme letos nevysázeli na dobrovolnických akcích, vysází nezisková organizace, která nám s celou iniciativou už druhým rokem pomáhá. A kolik to tedy za celý rok bude? To se dozvíme už v lednu!

Jaroslav Drahoš, Kateřina Misiarzová

FINIDR – trvale rosteme 2004–2008

Následující, již třetí „pětiletka“, se nese v duchu růstu, neobyčejných setkání a formování naší firemní kultury. Jsme na trhu již 10 let a v následujících pěti letech se z malého rodinného podniku stáváme středně velkou firmou.

Naše strategie nese ambiciózní heslo: „Budoucnost nepředvídáme, my ji tvoříme“. Měníme organizační strukturu, zvyšujeme produktivitu a kvalitu, stavíme novou halu, instalujeme nové, výkonné stroje, zapojujeme se do certifikačního systému FSC® s cílem podpořit šetrné obhospodařování lesů a iniciujeme vznik nového oboru polygrafie na Albrechtově střední škole v Českém Těšíně. Vydáváme první číslo našeho firemního zpravodaje s rozsahem čtyř stran, začínáme nosit první firemní trička (barevně odlišená dle jednotlivých oddělení) a společně se setkáváme na historicky prvním Finidráckém dni pro zaměstnance a rodinné příslušníky v areálu kulturního domu v Chotěbuzi. V únoru 2007 nás poctí svou návštěvou prezident Václav Klaus, který si posléze v naší tiskárně nechává vytisknout svou publikaci „Modrá, nikoli zelená planeta" od nakladatelství Dokořán. Koncem roku 2007 oslavujeme výrobu první sto miliónté knihy a velkou poctou se pro nás stává také návštěva světově uznávaného znalce díla holandského malíře Rembrandta, Ernsta van de Weteringa, který u nás osobně dohlíží na tisk své nové knihy „The life and paintings of Rembrandt". Mimo to motivujeme děti základních škol v Českém Těšíně k tvůrčí činnosti a podporujeme jejich zájem o četbu knih prostřednictvím soutěže o nejhezčí kresbu na téma „Můj oblíbený hrdina z knížky“, kdy z vybraných kreseb vzniká reprezentativní kalendář naší tiskárny FINIDR na rok 2008.

Ano, opět jsme toho zvládli opravdu hodně. Už to hold máme v krvi. Jak na tyto léta vzpomínají naši pamětníci, se můžete dočíst v úryvcích, které jsou vyňaty z kroniky FINIDR, jež jsme tiskli u příležitosti 25. výročí založení naší tiskárny.

2004

Rostislav Bajtek
technik provozu

Můj první oficiální pracovní den v životě a v tiskárně FINIDR začal dne 19. 2. 2004. Byl jsem přidělen na středisko rotačního tisku. Zde byl také nově přivezen rotační stroj FORTA, na kterém mě měl zaučovat Michal Lokajíček. Po mé první otázce mu muselo dojít, že nejsem vůbec z oboru a bude to mít se mnou docela těžké. Začal mi vysvětlovat průběh archu rotačním strojem až po složení archu a pak se mě zeptal, jestli to vše chápu. Má odpověď byla stručná: „NE, nevím, o čem je řeč, můžeš ještě jednou, prosím?“ Pochopil a další vysvětlování bylo v duchu: „jede to, tiskne to, skládá to, balí to, pošle to, prodá to“. Nyní jsem technikem tisku a musím konstatovat, že je zde tolik výzev, které nejen zaplní každý pracovní i volný den, ale které mě po splnění naplňují a přináší tolik krásného opojení z práce, kterou jsem za sebou zanechal. Vždy se řídím rady svých rodičů „S pravdou nejdál dojdeš a chovej se k ostatním tak, jak bys chtěl, aby se oni chovali k tobě.“

2005

Tomáš Roman
specialista pro výběr nových technologií

Dodnes si pamatuji, jak jsem se dověděl, že v nějaké tiskárně hledají člověka, který zná cizí jazyky. Nevěděl jsem, na jakou pozici, jakou práci, za jakých podmínek, ale protože můj bývalý zaměstnavatel se dostal do finančních problémů, rozhodl jsem se, že to zkusím. Na výběrovém pohovoru jsem se setkal s korpulentní dámou (bývalá spolumajitelka paní Součková) a dvoumetrovým pánem (majitel Jarek Drahoš), kteří se mě kromě jiného ptali, jak to mám s těmi cizími jazyky. Bez mučení jsem přiznal, že německy umím dobře, vždyť jsem již mnohokrát tlumočil, anglicky se učím a polsky nemám problém se domluvit. A tak jsem místo na pozici asistenta majitele, získal. Do mé náplně práce postupně začalo spadat vše, co bylo třeba a co nikdo jiný nedělal. Takové maličkosti, jako třeba prodej nemovitosti po uzavřené tiskárně ve Vimperku nebo příprava oslav 10. výročí založení FINIDRu. Nebo také provádění exkurzí dětí a návštěv výrobou. Postupně jsem přešel z asistenta jednatele přes vedoucího údržby až na specialistu pro výběr nových technologií a podporu výroby a údržby. Dělal jsem už skoro všecko. A nikdy to nebyla nuda. Jsem vděčný za to, že jsem mohl být a stále jsem, součástí největšího výrobce knih v Evropě.

„Jsem přesvědčen, že to, co bylo pro FINIDR klíčové a také nejdůležitější, byla potřeba být stále o krok napřed, být v něčem první.“

Jaroslav Drahoš

2006

Miroslav Klos
ředitel ekonomiky a obchodu

Do FINIDRu jsem nastoupil v roce 2004 na pozici finančního ředitele v okamžiku „přerodu“ firmy řízené čistě majiteli na firmu řízenou také externími manažery, jejíchž počet se v roce 2008 začal záměrně snižovat. V tomto roce mi bylo nabídnuto také vedení přípravy výroby a od následujícího roku rovněž obchodního úseku. Za dobu svého působení ve FINIDRu jsem potkal mnoho skvělých spolupracovníků a velmi oceňuji přítomnost majitele při denním chodu společnosti, protože na všechny situace můžeme reagovat rychle a pružně, což ve velkých společnostech nelze. To je také jeden z důvodů, proč jsem do FINIDRu nastoupil. Velice oceňuji možnost seberealizace, práci s kolegy, příjemné pracovní prostředí. Mám také radost z toho, že se jako firma chováme zodpovědně i ke svému okolí – všechny knihy jsou vyrobeny s pomocí „zelené“ energie, snižujeme naši uhlíkovou stopu a v neposlední řadě si cením revize firemních hodnot, neboť věřím, že nejen odbornost, ale i „morálka“ dělá firmu silnější a vůči konkurenci odolnější.

2007

Jaroslav Drahoš
majitel tiskárny

Jsem přesvědčen, že to, co bylo pro FINIDR klíčové a také nejdůležitější, byla potřeba být stále o krok napřed, být v něčem první. Byla to naše snaha využít i starší stroje na maximum a vyrábět na nich lépe a kvalitněji než naše konkurence. Někdy se nám to dařilo více, někdy méně, jedno jsme ale věděli. Nechceme být průměrní, nebudeme průměrní. Nekopírovali jsme, většinou jsme byli kopírováni. Moje strategie je vítězit. Vytvářet pro zaměstnance takové prostředí, ve kterém budou spokojeni. Prostředí, které sbližuje, nerozděluje, bude proaktivní a otevřené. Prostředí, ve kterém si budeme navzájem důvěřovat a bude se nám dobře spolupracovat.

Vanda Palowská
ředitelka, Albrechtová střední škola, Český Těšín

Vše začalo někdy v roce 2006, a ne na úrovni tiskárna – škola, ale spíše v rovině osobní – pan Ing. Jaroslav Drahoš a já. Pan Drahoš jako jeden z mála v té době – stratég a vizionář – si byl už tehdy vědom potřeby zabývat se odborným vzděláváním nových generací zaměstnanců. Já jako ředitelka střední odborné školy, školy, která se měla stát kampusem odbornosti pro region, jsem si uvědomovala nutnost přizpůsobovat oborovou strukturu potřebám trhu práce, rušit nebo zavádět obory podle možného budoucího uplatnění absolventů. Není divu, že naší společnou snahou bylo otevření nového oboru vzdělání polygrafie. Pochopení v tomto se nám bohužel ani jednomu moc nedostávalo. Neměli jsme výukové plány ani odborné učitele, ani prostory pro nové učebny, ani strojové a počítačové vybavení, a hlavně neměli jsme uchazeče o studium. A jak to dopadlo? V roce 2008 zahájilo studium polygrafie neuvěřitelných 60 žáků (!), a to ve dvoře na Frýdecké 37, v nově zrekonstruovaných vybavených objektech, které tam stály už před sto lety a původně sloužily jako hospodářské budovy klášterním sestrám Boromejkám. Až dnes si plně uvědomuji, jak „troufalý" to byl počin. Byl to výsledek cílevědomosti, důslednosti, vytrvalosti, organizačních schopností a možností, víry ve svou pravdu, a také obětavosti právě pana Drahoše. Důkazem může být to, že sám se stal externím odborným učitelem a obě třídy prvního ročníku vyučoval předmětu s příznačným názvem Úvod do polygrafie. Uvedl studium oboru polygrafie nejen do naší školy, našeho města, ale i celého Moravskoslezského kraje.

2008

Celou řadu dalších příběhů najdete zde.

Jaroslav Drahoš, Kateřina Misiarzová

FINIDR – wciąż rośniemy 2004–2008

Kolejna, już trzecia „pięciolatka“, upływa w duchu wzrostu, wyjątkowych spotkań i kształtowania naszej kultury korporacyjnej. Jesteśmy na rynku już 10 lat i w trakcie kolejnych pięciu lat z małej rodzinnej firmy stajemy się firmą średniej wielkości.

Nasza strategia niesie ze sobą ambitne hasło: „Nie przewidujemy przyszłości, my ją tworzymy“. Zmieniamy strukturę organizacyjną, zwiększamy wydajność i jakość, budujemy nową halę, instalujemy nowe, wydajne maszyny, dołączamy do systemu certyfikacyjnego FSC® w celu wspierania odpowiedzialnej gospodarki leśnej i inicjujemy utworzenie nowego kierunku poligrafii w Szkole średniej Albrechta w Czeskim Cieszynie. Wydajemy pierwszy numer naszego czasopisma firmowego o objętości czterech stron, zaczynamy nosić pierwsze koszulki firmowe (zróżnicowane kolorystycznie według poszczególnych działów) i spotykamy się na pierwszym w historii Finidrackim dniu dla pracowników i ich rodzin na terenie domu kultury w Kocobędzu. W lutym 2007 prezydent Václav Klaus zaszczyci nas wizytą, a następnie wydrukuje w naszej drukarni swoją publikację „Planeta niebieska, ale nie zielona" wydawnictwa Dokořán. Pod koniec roku 2007 świętujemy produkcję pierwszej stumilionowej publikacji, a także wielkim zaszczytem dla nas jest wizyta światowej sławy znawcy dzieł holenderskiego malarza Rembrandta, Ernsta van de Weteringa, który u nas osobiście kontroluje druk swojej nowej książki „The life and paintings of Rembrandt". Poza tym motywujemy dzieci szkół podstawowych w Czeskim Cieszynie do działalności twórczej i wspieramy ich zainteresowanie lekturą książek poprzez konkurs na najpiękniejszy rysunek pod tematem „Mój ulubiony bohater książki“. Z wybranych rysunków powstaje kalendarz reprezentacyjny naszej drukarni FINIDR na rok 2008.

Tak, znów dużo zrobiliśmy. Mamy to po prostu we krwi. Wspomnienia świadków tych lat, możecie przeczytać we fragmentach wyjętych z kroniki FINIDR, którą drukowaliśmy z okazji 25-lecia założenia naszej drukarni.

2004

Rostislav Bajtek
technik produkcji

Mój pierwszy oficjalny dzień roboczy w życiu i w drukarni FINIDR rozpoczął się 19. 2. 2004. Zostałem przydzielony na dział druku rotacyjnego. Tutaj także została przywieziona nowa maszyna rotacyjna FORTA, na której miał mnie szkolić Michal Lokajíček. Po moim pierwszym pytaniu musiał się zorientować, że nie jestem z branży i nie będzie ze mną łatwo. Zaczął mi opisywać przebieg arkusza maszyną rotacyjną aż po poskładanie arkusza, a następnie zapytał mnie, czy wszystko rozumiem. Moja odpowiedź była zwięzła: „NIE, nie wiem, o czym mówisz, możesz powtórzyć, proszę?“ Zrozumiał i dalsze wyjaśnienia brzmiały: „to jedzie, to drukuje, to składa, to pakuje, to posyła, to sprzedaje“. Teraz jestem technikiem druku i muszę stwierdzić, że jest tutaj tyle wyzwań, które nie tylko wypełniają każdy roboczy i wolny dzień, ale które napełniają mnie i przynoszą tyle pięknej radości z pracy, którą po sobie zostawiłem. Zawsze kieruję się radą swoich rodziców „Z prawdą zajdziesz najdalej i traktuj innych tak, jak sam chciałbyś być traktowany.“

2005

Tomáš Roman
specjalista ds. doboru nowych technologii

Do dzisiaj pamiętam, jak dowiedziałem się, że w jakiejś drukarni szukają człowieka, który zna języki obce. Nie wiedziałem na jaką pozycję, do jakiej pracy, na jakich warunkach, ale ponieważ mój były pracodawca wpadł w problemy finansowe, zdecydowałem, że spróbuję. Na rozmowie kwalifikacyjnej poznałem korpulentną damę (była współwłaścicielka pani Součková) i dwumetrowego pana (właściciel Jarek Drahoš), którzy m.in. zapytali mnie, jak sobie radzę z tymi językami obcymi. Przyznałem się bez bicia, że po niemiecku mówię dobrze, przecież już wielokrotnie tłumaczyłem, angielskiego się uczę, a po polsku bez problemu się dogadam. I tak dostałem stanowisko asystenta właściciela. Stopniowo do moich zadań zaczęło należeć wszystko, co trzeba było zrobić, a czego nie robił nikt inny. Takie drobiazgi jak sprzedaż nieruchomości po nieczynnej drukarni w Vimperku lub przygotowywanie uroczystości 10-lecia założenia FINIDRu. A także oprowadzanie wycieczek dzieci i wizyt po produkcji. Stopniowo z asystenta prezesa, przez kierownika utrzymania ruchu, stałem się specjalistą doboru nowych technologii oraz wsparciem produkcji i utrzymania ruchu. Robiłem już prawie wszystko. I nigdy nie było nudno. Jestem wdzięczny za to, że mogłem być i wciąż jestem, częścią największego producenta książek w Europie.

2006

Miroslav Klos
dyrektor działu ekonomicznego i handlowego

Pracę w FINIDRze rozpocząłem w roku 2004 na pozycji dyrektora finansowego w momencie „przejścia“ z firmy zarządzanej wyłącznie przez właściciela na firmę zarządzaną również przez menedżerów zewnętrznych, których liczba zaczęła celowo spadać w 2008 roku. W tym roku zaoferowano mi także kierownictwo przygotowania produkcji, a od kolejnego roku również działu handlowego. W czasie moich działań w FINIDRze spotkałem wielu wspaniałych współpracowników i bardzo cenię sobie obecność właściciela w codziennym prowadzeniu firmy, ponieważ na wszystkie sytuacje możemy reagować szybko i elastycznie, czego nie da się robić w wielkich firmach. Jest to także jeden z powodów, dla których rozpocząłem pracę w FINIDRze. Doceniam możliwość samorealizacji, współpracę z kolegami i przyjemne środowisko pracy. Cieszę się także, że jako firma zachowujemy się odpowiedzialnie wobec swojego otoczenia – wszystkie książki są produkowane przy pomocy „zielonej“ energii, obniżamy nasz ślad węglowy i wreszcie doceniam rewizję wartości firmy, bo wierzę, że nie tylko fachowość, ale także „moralność“ czyni firmę silniejszą i bardziej odporną na konkurencję.

2007

Jaroslav Drahoš
właściciel drukarni

Jestem przekonany, że to, co było dla FINIDRu kluczowe, a także najważniejsze, to potrzeba być wciąż o krok do przodu, być w czymś pierwszym. To był nasz wysiłek, aby maksymalnie wykorzystać nawet starsze maszyny i produkować na nich coraz lepszej jakości produkty niż konkurencja. Czasem odnosiliśmy większe sukcesy, czasem mniejsze, ale wiedzieliśmy jedno. Nie chcemy być przeciętni, nie będziemy przeciętni. Nie kopiowaliśmy, najczęściej to nas kopiowali. Moją strategią jest zwycięstwo. Tworzenie dla pracowników, takiego środowiska, by byli zadowoleni. Środowiska, które zbliża, nie dzieli, będzie proaktywne i otwarte. Środowiska, w którym będziemy sobie ufać i dobrze ze sobą współpracować.

2008

Vanda Palowská
dyrektorka, Szkoła średnia Albrechta, Czeski Cieszyn

Wszystko zaczęło się w roku 2006, nie na poziomie drukarnia - szkoła, ale raczej na poziomie osobistym – pan Inż. Jaroslav Drahoš i ja. Pan Drahoš jako jeden z niewielu w tym okresie – strateg i wizjoner– był już wtedy świadomy konieczności zajęcia się edukacją zawodową nowych pokoleń pracowników. Ja jako dyrektorka średniej szkoły zawodowej, która miała stać się kampusem fachowców dla regionu, zdawałam sobie sprawę z konieczności przystosowania struktury kierunków zawodowych do potrzeb rynku pracy, usuwania lub wprowadzania kierunków zgodnie z możliwym przyszłym zatrudnieniem absolwentów. Nic dziwnego, że naszym wspólnym staraniem było otwarcie nowego kierunku edukacji poligraficznej. Niestety żadne z nas nie spotkało się ze zrozumieniem. Nie mieliśmy planów kształcenia ani nauczycieli zawodu, ani miejsca na nowe klasy, ani maszyn i sprzętu komputerowego, a przede wszystkim nie mieliśmy kandydatów do nauki. A jaki był efekt? W roku 2008 naukę na kierunku poligraficznym rozpoczęło aż 60 uczniów (!), w podwórzu Frýdeckiej 37, w nowo wyremontowanych, wyposażonych budynkach, które stały tam już od stu lat i pierwotnie służyły jako budynki gospodarcze sióstr zakonnych Boromeuszek. Dopiero dzisiaj w pełni zdaję sobie sprawę, jak było to „odważne“. Był to wynik dążenia do celu, konsekwencji, wytrwałości, umiejętności i możliwości organizacyjnych, wiary w swoją prawdę, a także poświęcenia pana Drahoša. Dowodem może być to, że sam został nauczycielem zawodu i obie pierwsze klasy uczył przedmiotu o znaczącej nazwie Wstęp do poligrafii. Wprowadził naukę poligrafii nie tylko do naszej szkoły, naszego miasta, ale także do całego regionu morawsko-śląskiego.

„Jestem przekonany, że to co było dla FINIDRu kluczowe, a także najważniejsze, to potrzeba być wciąż o krok do przodu, być w czymś pierwszym.“

Jaroslav Drahoš

Wiele innych historii można znaleźć tutaj:

Foto: Lukáš Dusplva

Jak to vidím já

Aktuálně jsem se vrátila do víru práce nákupního oddělení po 2,5leté rodičovské dovolené. Čekaly mě zde nejen nové kolegyně a nová vedoucí oddělení, ale především nová výzva v podobě zapojení se do projektu Zodpovědnost.

Ačkoliv se může zdát práce na nákupním oddělení monotónní, není tomu tak. Za svou kariéru zde jsem si vyzkoušela téměř všechny oblasti, které nákupní oddělení zabezpečuje, a to nejen jako osoba zodpovědná za danou oblast, ale také v případě zastupování některé z mých kolegyň – nákup speciálních grafických papírů, pláten, kartonů, ale také třeba krabic.

V současné době mám na starosti nákup archových papírů na vnitřky knih, především těch speciálních – designových, reklamace papírů směrem k dodavateli a v neposlední řadě zpracování materiálových faktur. Tato práce je mou denní rutinou, ačkoli o adrenalin není nikdy nouze – něco chybí, něco se ztratí, někdo nám pošle něco špatně…

O to víc mě potěšilo, že mě má vedoucí Dagmar Kempná navrhla, abych se zapojila do projektu Zodpovědnost, kde bych se společně s kolegy z jiných oddělení měla zapojit do aktivního plnění strategie FINIDRu. Beru to především jako osobní výzvu, jak se naučit efektivně pracovat se svým týmem, nadřízeným i sama se sebou.

Věřím, že mě tento projekt posune dál a má práce bude efektivní a bude nadále přínosem nejen pro náš tým, ale pro celý FINIDR. Velice děkuji za tuto příležitost.

Setkání Klubu Velkých Srdcařů FINIDRu

Na začátku října proběhlo další tradiční setkání Klubu Velkých Srdcařů FINIDRu, jehož členové jsou naši bývalí zaměstnanci v penzi. Opět nás velice potěšilo, jak vysoký zájem o tuto akci mezi Srdcaři byl.

FINIDR byl vždy postaven na lidech, na týmu, který táhl za jeden provaz. Nezapomínáme proto také na naše kolegy – bývalé zaměstnance, kteří byli a stále jsou součástí našeho týmu, ale díky dosaženému věku odešli na zasloužený odpočinek do důchodu.

Pravidelně jsme s nimi v kontaktu. Zveme je na všechny firemní akce a pravidelně jim také zasíláme firemní časopis, aby mohli průběžně sledovat aktuální dění ve firmě. Mimo to pro ně každoročně organizujeme i toto speciální setkání. A že to nebylo jen tak ledajaké shledání u kávy, vám můžeme potvrdit!

Pro téměř padesát účastníků jsme tentokrát připravili výjezdní akci do Velkých Losin v podhůří Jeseníků. V průběhu dopoledne si prohlédli místní slavné ruční papírny a odpoledne si vychutnávali zasloužený odpočinek ve zdejších termálech. Pomyslnou třešničkou na dortu byla zastávka ve vyhlášené Velkolosinské výrobně pralinek.
Jsme opravdu velice rádi, že tato setkání se těší tak velkému zájmu. I samotní Srdcaři nám potvrzují, že tyto dny a akce si náležitě užívají a oceňují, že jejich tiskárna FINIDR, a potažmo i osobně pan Drahoš, který si vždy udělá čas a osobně je přivítá, na ně nezapomíná ani v penzi.
Už teď se těšíme na další společné shledání!

Šárka Adamčíková

Benefity shrnutí

Stejně jako v předchozích letech, i letos jsme pro vás připravili přehled vyčíslení benefitů. Detailní rozbor zaměstnaneckých výhod, které jste čerpali právě vy, můžete vidět v interním informačním portále v sekci „Čerpání benefitů".

Příspěvek na obědy
Dopłata do obiadów
1 885 894 Kč

Káva zdarma
Darmowa kawa
197 933 Kč

Příspěvek na bagety
Dopłata do kanapek
111 592 Kč

Příspěvek k narození dítěte
Dodatek z okazji narodzin dziecka
95 000 Kč

Služby rehabilitačního pracovníka
Usługi pracownika rehabilitacyjnego
365 600 Kč

Příplatek za přes-čas nad zákonem stanovenou odměnu
Dodatek za nadgodziny powyżej ustawowego wynagrodzenia
3 674 890 Kč

Roční odměny
Nagrody roczne
4 440 033 Kč

Podíl na hospodářském výsledku
Udział w zysku gospodarczym
4 198 060 Kč

Příspěvek
na chlazené obědy
Dopłata do obiadów chłodzonych
249 000 Kč

Barely s vodou
Dystrybutory wody
66 736 Kč

Dovolená
1 týden navíc
Dodatkowy tydzień urlopu
5 588 300 Kč

CELKEM
28 806 179 Kč

Penzijní připojištění
Ubezpieczenie emerytalne
1 156 920 Kč

Program doporučení
Program poleceń
242 000 Kč

Vzdělávání
Szkolenia
5 735 633 Kč

Jazykové vzdělávání
Kursy językowe
714 634 Kč

Firemní akce
(Mikuláš, Vánoční večírek, Den s tiskárnou, Den otevřených dveří)
Imprezy firmowe
(Mikołajki, Impreza świąteczna, Dzień z drukarnią, Dzień otwartych drzwi)
45 500 Kč

Firemní liga (bowling, badminton)
Liga firmowa (bowling, badminton)
38 454 Kč

Kateřina Misiarzová

Podporujeme s radostí

Na budoucnosti nám opravdu záleží, a proto se snažíme ji svými aktivitami co nejefektivněji podpořit a podílet se tak na jejím zlepšení.

Jsme přesvědčeni, že v rámci zodpovědného podnikání jsou investice do udržitelného rozvoje a vzdělávání dětí a mládeže vždy dobrou volbou. Proto již dlouhodobě podporujeme školy, školky či řadu mimoškolních aktivit a neziskových organizací především v našem městě Český Těšín a jeho blízkém okolí.

Chceme stát především za takovými aktivitami, které děti a mládež rozvíjí a také směřují k jejich technickému vzdělání. Více jak dvanáct let např. pomáháme raketáckému klubu Rocket Club, kde se díky trpělivé práci s dětmi podařilo získat již několik titulů mistrů světa. Modeláři z Českého Těšína jsou mistři světa? To je přece úžasné!

Z celostátních projektů podporujeme kromě Celé Česko čte dětem i neziskovou organizaci Zdravotní klaun, která přináší radost, smích a dobrou náladu hospitalizovaným dětem. Klaunské vizity pomáhají zlepšovat jejich celkový psychický, a tím i zdravotní stav. Tuto organizaci podporujeme již od roku 2016, kde sponzorujeme tisk propagačních materiálů a spolupodílíme se na tisku časopisu Humorín a knih Malé zázraky.

Také ochrana klimatu, ekologie a udržitelný rozvoj je pro FINIDR velké téma. Neustále pracujeme na snižování emisí CO_2 a každým rokem svými aktivitami kompenzujeme dopad na životní prostředí. Díky našemu závazku, vysadit jeden nový strom za každou realizovanou zakázku, putovala značná část podpory také do obnovy lesů v Beskydech. Věříme, že podpora všech uvedených aktivit má smysl. Jsme rádi, že můžeme pomoct tam, kde je to potřeba.

Zodpovědné podnikání:

- **spolupracujeme a podporujeme regionální spolky a sdružení**
- **spolupracujeme s Albrechtovou střední školou**
- **podporujeme projekt Celé Česko čte dětem**
- **podporujeme školní i mimoškolní aktivity v našem městě**
- **spolupracujeme s řadou organizací podporujících zejména rozvoj a vzdělání dětí a mládeže**

Lucie Stafinská

Mikuláš

V pátek 2. 12. 2022 bylo v kulturním domě v Chotěbuzi opět veselo. Konala se letos již po desáté tradiční mikulášská zábava pro malé Finidráčky.

Tentokrát v číslech:

10	**slavíme jubilejní 10. výročí konání Fini-miku-šou**
9	**podeváté jsme si užili program s klaunem Hopsalínem**
1 463	**dětí dostalo Mikulášskou nadílku**
2 936	**osob, se zúčastnilo mikulášské akce**
23 856	**koláčů, buchet, koblih a chlebíčků se spořádalo**

Z důvodu koronavirových opatření jsme nemohli akci dvakrát uspořádat. Proto jsme všichni byli moc rádi, že jsme se po dvouleté „nucené“ pauze opět sešli.

O tuto akci bývá veliký zájem. Po krátkém přivítání si převzal slovo klaun Hopsalín, který si přizval všechny děti a začalo se za doprovodu hudby zpívat a tančit. Mezitím se i soutěžilo a Finidráčci byli odměněni malou sladkostí.

V průběhu programu se všichni mohli posilnit připraveným občerstvením. Vyvrcholením Fini-miku-šou byl příchod Mikuláše s andělem a čertem. Žádné dítko nezlobilo, a tak všichni dostali dárkový balíček.

Tím pěkné odpoledne plné předvánoční pohody skončilo a ne všem dětem se chtělo jít domů. Za to také patří velký dík všem kolegům, kteří s organizací pomáhali. Věříme, že se v příštím roce opět sejdeme.

Foto: Lukáš Duspiva

Jak je neznáme
RUCE V HLÍNĚ

Podle definice z Wikipedie je keramika směs anorganických nekovových materiálů nebo uhlíkový materiál, vyrobený pálením v peci za vysokých teplot.

Pro mě osobně jsou to však tři hodiny týdně čisté radosti. Je to doba, kdy můžu přestat myslet na to, jestli jsem do poznámky FINIDR nezapomněla něco zapsat, anebo jestli doma nedochází mléko či toaletní papír. Prostě se jen soustředím na to, co zrovna dělám a všechny ostatní myšlenky jdou stranou.

Základem je vždycky vědět, co vlastně budu tvořit. Někdy se totiž stane, že pokud člověk nemá jasnou představu, co a jak bude tvořit, tak plácá a plácá až to po třech hodinách splácá zpátky v jednu kouli. Nakonec totiž zjistí, že to vůbec není podobné tomu, co chtěl, nebo si není jistý, jestli to vlastně vůbec chtěl. To už se mi naštěstí často neděje, protože když někde narazím na něco, co by se mi líbilo, tak si to rovnou zapíšu nebo vyfotím.

Když tedy vím, co se budu snažit vytvořit, musím si rovněž vybrat, z čeho to budu dělat. Tím mám na mysli, jakou barvu a strukturu hlína bude mít. Většinou si vybírám šamotové druhy hlín, protože povětšinou mám své výtvory rozmístěné různě po zahradě. A pak už jen mačkám, tvaruji, lepím, přidávám a ubírám až do chvíle, kdy jsem celkem spokojená s výsledkem.

Takto připravený výrobek se pak nechá několik dní vyschnout, poté se smirkem obrousí přebytky, nerovnosti a hned se může začít malovat takzvanými engoby neboli barevnými hlínami rozředěnými vodou. Potom následuje první výpal s teplotou okolo 800°C.

Až pak se můžou nanášet další barvy, tentokrát s příměsemi skla, kterým se říká glazury. Ty jsou po vypálení lesklé a nepropustné. Takže vám pak kafé z hrnečku neprosákne. Výrobek se znovu vypálí na cca 1 100°C a je hotový.
Ve finále se už jen těšíte z hotového výtvoru, na který můžete být náležitě pyšní, protože co lepšího může být, než vidět výsledek svého snažení a být spokojený i s jeho malými nedokonalostmi. Přece jen je to kousek originální a na světě není žádný jiný stejný. Stejně jako my.

Kevin Kristian Adona Macatuno a Joanne Salvador Valdez
dělníci ve výrobě

We are thankful that FINIDR gave us the opportunity to be a part of printing house even though we have neither Czech language proficiency nor any relevant experience. Additionally, the company provides us excellent 'skladacka' mentors, attentive lecturers, and considerate supervisors. We sincerely appreciate other employee's kindness and willingness to assist us. Working the same shift is also advantageous for us. At FINIDR, a long and demanding shift seems short because of a positive workplace atmosphere.

Jsme vděční, že nám tiskárna FINIDR umožnila být její součástí, přestože nemáme znalosti českého jazyka ani relevantní zkušenosti. Navíc nám společnost poskytla skvělé mentory na skládačkách, pozorné lektory a ohleduplné vedoucí. Upřímně si vážíme laskavosti ostatních zaměstnanců a jejich ochotu nám pomáhat. Také možnost pracovat na stejné směně je pro nás výhodou. Ve FINIDRu se dlouhá a náročná směna zdá být krátká, a to díky pozitivní atmosféře na pracovišti.

Patricia Mae Cruz Javier
dělník ve výrobě

Ahoj! My name is Patricia Javier, a Filipino. I am currently working in FINIDR and I am with them for 6 months now. I am grateful that the company has given Filipinos the opportunity to excel. My colleagues who first started in the company helped us to start our life here. On behalf of the Filipino community, we are well pleased for what FINIDR has provided for us.

Ahoj! Jmenuji se Patricia Javier a jsem Filipínka. Aktuálně pracuji ve FINIDRu už 6 měsíců. Jsem vděčná, že společnost dala Filipíncům příležitost zde vyniknout. Moji kolegové, kteří ve společnosti začínali pracovat jako první, nám pomohli začít náš zdejší život. Jménem filipínské komunity jsme velmi spokojeni s tím, co nám FINIDR poskytuje.

Strom života FINIDRu...

Blahopřejeme k jubileu

Mariola Jolanta Hess
dělník úklidu

Tomáš Brozda
tiskař

Božena Suchá
strojník ve výrobě

k odchodu do důchodu

Jana Badurová

Iveta Zapletalová

Narodili se

Evelína
tatínek Michal Puczok

Liliana
tatínek Jiří Fober

Blahopřejeme k jubileu

Jaroslav Drahoš, *jednatel společnosti*
Eva Poláková, *dělník ve výrobě*
Martin Bembenek, *dělník v expedici*
Michal Broda, *manažer finančního oddělení*
Monika Nohová, *dělník ve výrobě*
Julia Wiktoria Bucholc, *dělník ve výrobě*
Kamila Jendrulková, *pracovník předtiskové kontroly*
Klaudiusz Leszek Kłoda, *strojník ve výrobě*
Markéta Klusová, *strojník ve výrobě*
Jiří Matuszek, *obchodník*
Martin Rucki, *dělník v expedici*
Sylwia Maria Gaweł, *strojník ve výrobě*
Štěpán Szmek, *dělník ve skladu*
Veronika Šedová, *kontrola tiskových dat*
Dobrosław Karol Buzek, *týmový strojník ve výrobě*
Michal Lipka, *manipulant ve výrobě*
Tomáš Šebesta, *elektromechanik*
Arjy Villaran Tanamor, *strojník ve výrobě*
Jakub Černý, *pomocník tiskaře*
Lenka Havlová, *strojník ve výrobě*
Rika Jazarine Carandang Ramos, *dělník ve výrobě*
Tomáš Kisza, *dělník ve skladu*

Jsou tady s námi

Tomáš Brozda, *tiskař*	**25 let**
Beata Dziurová, *dělník ve výrobě*	**25 let**
Jaromír Salamon, *dělník ve výrobě*	**25 let**
Milada Kohutová, *dělník ve výrobě*	**15 let**
Elżbieta Anna Dąbrowska, *strojník ve výrobě*	**5 let**
Lenka Hlisnikovská, *pers. specialista - personalistika*	**5 let**
Michaela Klimková, *mezioperační kontrola*	**5 let**
David Konečný, *strojník ve výrobě*	**5 let**
Marcin Pustówka, *manipulant ve výrobě*	**5 let**
Libor Skyba, *týmový strojník ve výrobě*	**5 let**
Michał Andrzej Szturc, *tiskař*	**5 let**

Czempková Kateřina

Od vína k čaji

aneb proč jet do Čejkovic

Řekla bych o sobě, že jsem sportovní typ a víkendy nejraději trávím aktivně, především na horách. Není však na škodu si někdy odpočinout a podniknout pohodový výlet za krásami moravských nížin a vinic.

Jednou ročně jezdíme tradičně s přáteli na Moravu za degustací vín. Rádi objevujeme nová místa, a proto vždy jezdíme do jiné vinařské oblasti. Tentokrát jsme zvolili malé rodinné vinařství v **Čejkovicích na Hodonínsku**.

Konečně byl pátek odpoledne a my jsme plní nadšení vyrazili na dlouho očekávaný víkend. Při příjezdu už nás vítal sympatický pan majitel vinařství, který nás ubytoval v prostorách nad samotným sklípkem a následně zahájil soukromou řízenou degustaci. Měl pro nás připravených 12 různých vzorků vín. Degustaci doprovázel vyprávěním o celém procesu výroby vína, o historii jejich rodinného vinařství a zodpovídal na naše zvídavé otázky. Vína byla výborná, každý z nás si přišel na své a ochutnávku jsme zakončili, jak se správně patří, až v pozdních ranních hodinách.

Nebudu lhát, sobotní ráno bylo pro všechny poměrně náročné. I přesto jsme se rozhodli pro pětikilometrovou procházku k vyhlídce **Kobylí vrch**. Jedná se o unikátní rozhlednu ve spirálovitém tvaru uprostřed vinice. Z vyhlídky lze za dobrého počasí vidět až na **Pálavu**, ale my jsme bohužel to štěstí neměli. S prázdnými žaludky jsme se vrátili do Čejkovic, kde jsme poobědvali a poté se vydali na exkurzi do známých **Templářských sklepů**, které patří k největším producentům vín v Česku. Součástí vstupenky byla i degustace několika vzorků vín. Za doprovodu průvodkyně jsme se asi třicetičlenná skupinka vydala do historických sklepů, které založil řád Templářských rytířů v polovině 13. století. Ti zde vybudovali rozsáhlé vinné sklepy, ze kterých dýchala středověká atmosféra. Zaujalo mě, že se právě tady nachází největší sud v Česku, který má objem neskutečných 20 250 litrů vína. Po prohlídce jsme se vrátili do ubytování, kde jsme dopíjeli vína z páteční degustace a debatovali o svých favoritech.

V neděli dopoledne jsme byli s majitelem vinařství domluveni, že nás v rychlosti provede jejich výrobními prostory a současně si od něj nakoupíme zásoby vín domů. Před odjezdem nás v Čejkovicích čekala poslední zastávka ve výrobním závodě **Sonnentor**, jejichž čaje patří mezi mé oblíbené. Pro návštěvníky areálu nabízí zážitkovou exkurzi ve výrobě s ochutnávkou čajů, procházku v bylinkové zahrádce a posezení v kavárně. Výlet jsme tak završili šálkem čaje, výborným zákuskem a nákupem dárků v jejich podnikové prodejně.

Můžu zhodnotit, že letošní akce se opět vydařila. **Čejkovice** mě moc příjemně překvapily a tato malá obec toho nabízí pro turisty opravdu hodně. Už se moc těším na další rok a jsem zvědavá, kam nás to opět zavede… ale o tom třeba příště.

Martin Štourač

Anglický vánoční puding

Anglický vánoční puding má svůj původ již ve středověké Anglii, a někdy je známý jako „plum pudding = švestkový puding“ neboli „pud“. Přes svůj název neobsahuje žádné švestky, ale rozinky. Staré originální recepty zahrnovaly podivné ingredience jako třeba lůj z hovězího masa, a proto se puding nestal příliš oblíbeným, nicméně my si ho můžeme udělat jinak a výsledkem budete možná překvapeni.

Suroviny

- 250 g másla
- 250 g strouhanky
- 220 g rozinek
- 2 dl brandy
- 110 g hrubé mouky
- 4 vejce
- 1 jablko
- půl lžičky hřebíčku
- 250 g hnědého cukru
- 160 g oloupaných oříšků a mandlí
- 40 g kandované pomerančové kůry
- 3 g kandovaného zázvoru
- 3 lžíce tekutého lesního medu
- citronovou kůru a šťávu ze dvou citronů
- 1 lžičku nastrouhaného muškátového oříšku
- 3 dl smetany ke šlehání

Postup

1. Mandle a oříšky nahrubo nasekáme a jemně opražíme, přesypeme do misky a necháme vychladnout.
2. V kastrůlku mezitím rozpustíme máslo a vmícháme do něj lesní med, směs take necháme vychladnout. Pak do ní vmícháme brandy a přidáme šťávu a nasekanou kůru z obou citronů. Vše dobře promícháme. Poté vešleháme obě vejce a necháme směs odpočinout.
3. Připravíme si formu, kterou vymažeme rozpuštěným máslem a vysypeme ji moukou. V jiné větší míse promícháme strouhanku, zbývající mouku, cukr, opražené ořechy a mandle, koření, rozinky, nakrájený kandovaný zázvor a kandovanou pomerančovou kůru. Do této směsi pak přilijeme vaječnou hmotu a pak přidáme oloupané a na kousky nakrájené jablko.
4. Hutnou pudinkovou hmotu přesuneme do formy, formou zatřeseme aby se směs dobře rozložila.
5. Připravíme si větší hrnec, který napustíme teplou vodou a dáme do něj opatrně formu s pudingovou hmotou. Voda by měla dosahovat mírně nad tři čtvrtiny formy. Vrch zakryjeme alobalem.
6. Vše vložíme do trouby vyhřáté na 150 stupňů a pečeme 2,5–3 hodiny. Hodinu před koncem pečení sejmeme z formy alobal.
7. V kastrůlku zahřejeme med s brandy. Puding po vyjmutí z lázně necháme 5–10 min zchladnout ve formě, poté jej opatrně vyklopíme a ihned ho potřeme směsí medu a brandy.

Hotový puding necháme úplně vychladnout, poté servírujeme, případně jej můžeme zabalit do fólie.
Porce před konzumací přelíváme neušlehanou smetanou.

Dobrou chuť

Moje máma/táta

pracuje ve FINIDRu očima dětí

malovaná výzva

...naposledy

▲ máma **Lucia Janulíková,** *referent zákaznického servisu pro rakouský trh*

Děkujeme!

Rok se s rokem sešel a za tu dobu se nám v redakci sešla řada vskutku mistrovských uměleckých děl.

Děti zkratka ví, jak to u nás ve FINIDRu vypadá úplně ze všech nejlépe. Ještě jednou děkujeme všem, kteří vytáhli pastelky, voskovky a barvy a zapojili se!

Tola, 7 let/lat

▲ táta/tatuś **Piotr Płonka,** *dělník ve skladu/magazynier*